Proletari din toate țările uniți-vă !

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VII — Nr. 691
Vineri 9 decembrie 1960

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole

Să întocmim cu chibzuială planul de producție și bugetul de venituri și cheltuieli în G.A.C.

DUMITRU FRĂSIE
director general adjunct
în Ministerul Agriculturii

In această perioadă în gospodăriile colective se desfășoară lucrările de întocmire a planurilor anuale de producție și a bugetelor de venituri și cheltuieli care au o mare importanță pentru sporirea continuă a producției, întărirea proprietății obștești și îmbunătățirea neîntreruptă a bunăstării colectiviștilor.

Întocmirea lucrărilor de planificare pe anul 1961, constituie un prilej minunat de analiză a muncii desfășurate și a măsurilor ce trebuiesc luate pentru dezvoltarea multilaterală și intensivă a unităților agricole cooperatiste.

Gospodăriile agricole colective obțin succese remarcabile în consolidarca economico-organizatorică, în dezvoltarea proprietății obștești — creînd o puternică bază pentru creșterea producției de cereale, plante tehnice, legume, pentru dezvoltarea ramurii creșterii animalelor și ridicarea productivității lor. Media recoltelor gospodăriilor colective a fost an de an tot mai mare față de media recoltelor realizate de țăranii muncitori cu gospodărie individuală. În anul 1959 gospodăriile colective au obținut un spor de recoltă la ha mai mare cu 170 de kg. grîu și 280 kg. porumb față de sectorul individual. Și în anul 1960 cu toate condițiile nefavorabile, gospodăriile colective au obținut producții superioare. Așa, de exemplu, gospodăria colectivă „7 Noiembrie" din raionul Călărași—București a obținut în medie 1.900 kg. grîu de pe 1.000 ha., gospodăria colectivă „Gh. Doja" din raionul Negru Vodă Constanța a obținut 1.800 kg. grîu de pe 1.300 ha., gospodăria colectivă „Ana Ipătescu" din raionul Călmățui a recoltat de pe 700 ha. 4.000 kg. porumb știuleți la ha., iar de pe alte 125 ha., 5.000 kg. porumb știuleți la ha. Gospodăria agricolă colectivă „Filimon Sîrbu" din comuna Comana-Constanța, pe lîngă recoltele mari obținute : 2.215 kg. grîu, 5.500 kg. porumb și 2.300 kg. floarea-soarelui la ha., a dezvoltat creșterea vacilor de lapte ajungînd în acest an ca încărcătura să crească de la 3,4 vaci la 6 vaci la 100 ha.

Mergînd pe linia folosirii cît mai juste și mai economice a suprafețelor de pămînt, ținînd seama de condițiile naturale și economice ale fiecăreia, gospodăriile colective și-au creat și dezvoltat diferite ramuri de producție, grădini de legume, plantații în masiv pe terenuri care sînt improprii altor culturi, au executat lucrări de îmbunătățiri funciare redînd circuitului agricol noi terenuri etc.

Dezvoltarea multilaterală, creșterea continuă a producției și productivității muncii membrilor, au făcut ca veniturile în bani și în natură să crească an de an, contribuind în mod direct la sporirea avutului obștesc și la ridicarea bunăstării materiale și culturale a colectiviștilor. Succesele obținute în producție de gospodăriile colective se datoresc în bună parte și muncii juste de planificare, de stabilire cu competență a obiectivelor și sarcinilor către care trebuie îndreptată întreaga activitate a gospodăriei. Cu toate acestea, mai sînt încă gospodării colective, care nu folosesc pe măsura posibilităților lor și a condițiilor create toate rezervele de care dispun, nu mobilizează în suficientă măsură colectiviștii pentru sporirea și mai mare a producției și pentru ieftinirea continuă a producției. Ca urmare a acestui fapt participarea gospodăriilor respective la formarea fondului central de produse agricole al statului a fost mai slabă, iar sumele de bani și cantitățile de produse repartizate membrilor pentru fiecare zi muncă efectuată în gospodăria obștească, au fost mai mici. Aceste rezultate sînt urmare directă și a unor deficiențe în munca de îndrumare și sprijinire a unităților agricole cooperatiste din partea unor comitete executive și secții agricole regionale și raionale în efectuarea lucrărilor. Astfel, în unele regiuni, cu toate măsurile luate, nu peste tot s-au întocmit sarcini de plan pe brigăzi și ferme. In altele, prevederile planului de producție n-au fost rezultatul concret al analizei condițiilor și posibilităților de dezvoltare ale fiecărei gospodării și nu au fost însoțite de măsuri concrete pentru realizarea și depășirea lor. Stațiunile de mașini și tractoare nu au fost antrenate în suficientă măsură la întocmirea lucrărilor de planificare în gospodăriile colective, la stabilirea sarcinilor pe brigăzi și ferme, ceea ce a făcut ca S.M.T. să aibă ca principală preocupare realizarea planurilor de hantri și să dea prea puțină atenție sprijinirii gospodăriilor colective pentru introducerea metodelor mai avanasate necesare creșterii continue a producției la ha și pe cap de animal. Aceasta a contribuit ca alături de gospodăriile colective fruntașe să existe, unități cu o economie slab dezvoltată, cu lipsuri în păstrarea și dezvoltarea avutului obștesc, în pregătirea, promovarea și selecționarea cadrelor de conducere.

Anul 1961 — cel de-al doilea an din planul de dezvoltare economică pe șase ani — trebuie să constituie un pas înainte pe calea îndeplinirii cu succes a mărețelor obiective stabilite de partid la Congresul al III-lea, anul lichidării acestor deficiențe și al ridicării pe o treaptă superioară a consolidării economico-organizatorice a tuturor gospodăriilor colective. Pentru ridicarea tuturor gospodăriilor colective la nivelul gospodăriilor fruntașe este necesar ca în anul ce vine să se acorde o atenție și mai mare planurilor de producție ce se întocmesc în aceste gospodării, sarcinilor de producție pe brigăzi și ferme. Planul de producție trebuie să devină în toate gospodăriile o pîrghie importantă — folosită cu pricepere de conducerea gospodăriei — pentru mobilizarea colectiviștilor în descoperirea tuturor rezervelor interne, în vederea creșterii producției și productivității muncii, valorificării unor cantități sporite de produse agricole, în vederea sporirii averii obștești și deci a ridicării nivelului de trai al fiecărui colectivist. Trebuie să se acorde în cadrul acestor preocupări — o atenție tot mai mare extinderii culturilor cerealiere de care depinde succesul dezvoltării și a celorlalte ramuri de producție și în primul rînd a creșterii animalelor. Grija pentru dezvoltarea producției de cereale trebuie să se îmbine în mod armonios cu dezvoltarea continuă a celorlalte ramuri de producție și în mod deosebit cu ramura creșterii animalelor de producție care trebuie să devină în toate gospodăriile colective una din ramurile principale. Dezvoltarea multilaterală a producției pe calea îmbinării armonioase a ramurilor de producție vegetale și animale se poate realiza numai dacă se dă o atenție deosebită asigurării bazei furajere necesară întregului efectiv de animale. Aceasta necesită întocmirea unei balanțe furajere echilibrate din punct de vedere cantitativ și calitativ. De aceea, este necesar să se prevadă extinderea suprafețelor cultivate cu furaje și în special cu porumb siloz, să se ridice producția medie la ha., să se ia măsuri pentru îmbunătățirea și folosirea judicioasă a pășunilor și repartizarea unor cantități corespunzătoare de concentrate la fondul de furaje, care să asigure o hrănire rațională a unui număr sporit de animale de producție.

Gospodăriile colective sînt sprijinite de ingineri și tehnicieni agronomi, zootehniști, contabili etc., la întocmirea planurilor anuale de producție și a bugetelor de venituri și cheltuieli. Aceștia au obligația de a ajuta consiliile de conducere la întocmirea unor planuri de producție bine chibzuite, care să asigure folosirea tuturor posibilităților și a rezervelor de care dispune gospodăria. La elaborarea planului de producție trebuie să ia parte brigadierii, șefii de fermă și un număr cît mai mare de fruntași în muncă. Numai cu participarea întregului activ al gospodăriei colective, putem avea garanție că planul întocmit va răspunde nevoilor de dezvoltare a gospodăriei colective. Consiliul de

(Continuare în pag. 3-a)

ARĂTURILE ADÎNCI CONTINUĂ

În aceste zile la gospodăria agricolă de stat din Cisnădie continuă arăturile adînci de toamnă. In fotografie, tractoristul Kroaider Ion lucrînd cu un tractor K.D. — 35.

Foto : C. DUMITRU

ÎN REGIUNEA PLOEȘTI

TOATĂ ATENȚIA LUCRĂRILOR AGRICOLE DE SEZON

Zilele călduroase care au urmat după ploile căzute în ultima vreme au creat condiții deosebit de favorabile pentru executarea lucrărilor agricole. Condiții bune de lucru în cîmp există și în regiunea Ploești. O vizită făcută zilele trecute prin cîteva din raioanele acestei regiuni ne-a dat putința să constatăm că acolo unde s-a vădit o preocupare serioasă din partea sfaturilor populare și a conducerilor unităților agricole pentru folosirea cît mai chibzuită a mijloacelor de lucru și a timpului prielnic s-au obținut realizări bune. Unde, dimpotrivă, lucrurile au fost lăsate să meargă de la sine, rezultatele sînt cu totul nemulțumitoare.

CÎND EXPERIENȚA BUNĂ ESTE FOLOSITĂ

Gospodăria colectivă „Steaua Roșie" din Puieștii de Jos, raionul R. Sărat, a obținut în anul acesta recolte bogate la culturile recoltate în toamnă. La floarea-soarelui, de pildă, cultivată pe 36 de hectare, s-a realizat o producție de peste 2.000 kg. la ha., iar de pe cele 206 ha. cultivate cu porumb gospodăria a recoltat în medie cîte 2.548 kg. boabe la ha. Așa după cum spun colectiviștii, la obținerea acestor rezultate a contribuit în cea mai mare măsură faptul că plantele respective au fost semănate în teren arat adînc din toamnă și bine fertilizat. Convinși pe deplin de importanța arăturilor adînci și a fertilizării solului, în această toamnă ei au acordat o atenție și mai mare acestor lucrări. Dovadă : pînă în prezent gospodăria a terminat de arat cele 362 de hectare planificate și a fertilizat cu gunoi de grajd 61 de hectare, față de 50 cîte avea în plan. Vorbe de laudă despre felul cum și-au organizat munca de executare a arăturilor adînci pentru însămînțări de primăvară și de transport și incorporare în sol a îngrășămintelor naturale se pot spune, de asemenea, și despre membrii gospodăriilor colective „Ștefan Gheorghiu" din comuna Bogza, raionul R. Sărat, „8 Martie" din Rîfov și „23 August" din Tîrgșorul Vechi, raionul Ploești etc. care și ele au terminat de executat arăturile adînci și au încorporat în sol cantități însemnate de gunoi de grajd.

DE CE NU SE ÎNDEPLINEȘTE VITEZA ZILNICĂ DE LUCRU ?

Unitățile agricole cooperatiste și țăranii muncitori cu gospodărie individuală din comuna Ciupelnița, raionul Cricov, au de executat arături adînci pentru însămînțări de primăvară pe 1.600 de hectare. Pînă la 5 decembrie pe mereaua comunei au fost arate doar 890 de hectare care urmează a fi însămînțate în primăvară. Întrebat zilele trecute de șeful secției agricole raionale de ce merge slab comuna cu arăturile, tehnicianul agricol comunal Niță Alexandru spunea : „Cît putem — atîta facem". Adevărul este însă că în loc să-i mobilizeze pe oameni să iasă cu atelajele la arat tehnicianul agronom își pierde mai mult vremea străbătînd drumul de la Ciupelnița la Gherghița, comună în care locuiește. Așa stînd lucrurile, nu e de mirare că din cele aproape 100 de atelaje existente în comună ies zilnic la arat doar 10—15. Aceeași atitudine de „lasă-mă că te las", dovedesc și sfaturile populare ale comunelor Bărăitaru (președinte al sfatului popular tov. Tudor Stoica, tehnician agronom tov. Stanciu Stan), și Drăgănești, raionul Cricov, Negoești, Poenarii Apostoli și Păulești, raionul Ploești etc. care se complac în situația de a lăsa ca mersul executării arăturilor să se desfășoare de la sine. (În comuna Bărăitaru, de pildă, din cele 60 de atelaje existente n-a ieșit în ziua de 3 decembrie nici unul la arat, iar la Negoiești, unde sînt 124 de atelaje, s-au arat în ziua de 5 decembrie doar... 3 ha.).

Mai mult chiar, în unele locuri nici tractoarele nu sînt folosite cu întreaga lor capacitate de lucru, iar de multe ori, necontrolați de nimeni, tractoriștii fac lucrări de proastă calitate. Este cazul să amintim aici de tractoriștii Bucur Stelian, Mihalache Ilie și Văleanu Nicolae, din brigada a III-a de la S.M.T. Inotești, care au executat la întovărășirea din Loleasca, raionul Cricov, arătura la circa 15 cm. în loc de 28—30 cm., fapt pentru care a fost nevoie să refacă lucrarea.

Nefolosirea cu întreaga lor capacitate de lucru a tractoarelor și atelajelor face ca în prezent în majoritatea raioanelor din regiunea Ploești, viteza zilnică de lucru să fie cu mult sub cea planificata.

DAR PLANTĂRILE DE POMI ?

O acțiune destul de importantă care se execută în prezent în regiunea Ploești este și plantarea pomilor fructiferi. Din păcate însă și în această privință rezultatele sînt cu totul nesatisfăcătoare. Este suficient să arătăm că din cei 384.000 pomi planificați a se planta în regiune în această toamnă, pînă la 5 decembrie a fost plantat un numar foarte mic de pomi. Surprinzator este faptul că lucrările de plantare merg prost mai cu seamă în raioanele cu o mare pondere pomicolă așa cum este de pildă raionul Teleajen.

Plantarea pomilor fructiferi se desfășoară de asemenea, cu slabe rezultate și în raioanele Beceni, Cislău, Pucioasa și Tîrgoviște.

★

Dată fiind rămînerea în urmă a regiunii Ploești cu lucrările agricole de sezon este necesar ca organele agricole regionale și raionale și mai cu seamă sfaturile populare comunale și tehnicienii agronomi să ia neîntîrziat cele mai potrivite măsuri pentru impulsionarea acestor lucrări. În acest scop, este nevoie ca toate tractoarele și atelajele să lucreze în cîmp, la arat, cu întreaga lor capacitate, îndeosebi în raioanele Ploești, Buzău, Cricov și R. Sărat care mai au de executat arături pe suprafețe destul de mari. Paralel cu aceasta să fie intensificat ritmul de transport și incorporare în sol a îngrășămintelor naturale, iar în raioanele cu specific pomicol să fie grăbite plantările precum și executarea lucrărilor culturale și a tratamentelor de iarnă în livezi.

V. POMPILIU

Au început reparațiile de iarnă

Paralel cu executarea arăturilor adînci de toamnă care sînt pe sfîrșite, mecanizatorii de la S.M.T. Slobozia, regiunea București, au retras în atelierul mecanic o parte din tractoarele care necesită reparații. Pentru început au fost aduse în stațiune tractoarele KD și KDP. La constatarea tehnică făcută de către mecanicul șef, trei tractoare KD au fost propuse la casare, 2 reținute în atelier pentru reparat, iar 27 expediate la centrul mecanic Ciulnița ; aceasta deoarece stațiunea nu dispune de un atelier mai încăpător, pentru a face toate reparațiile local. Restul utilajului va fi reparat cu forțe proprii.

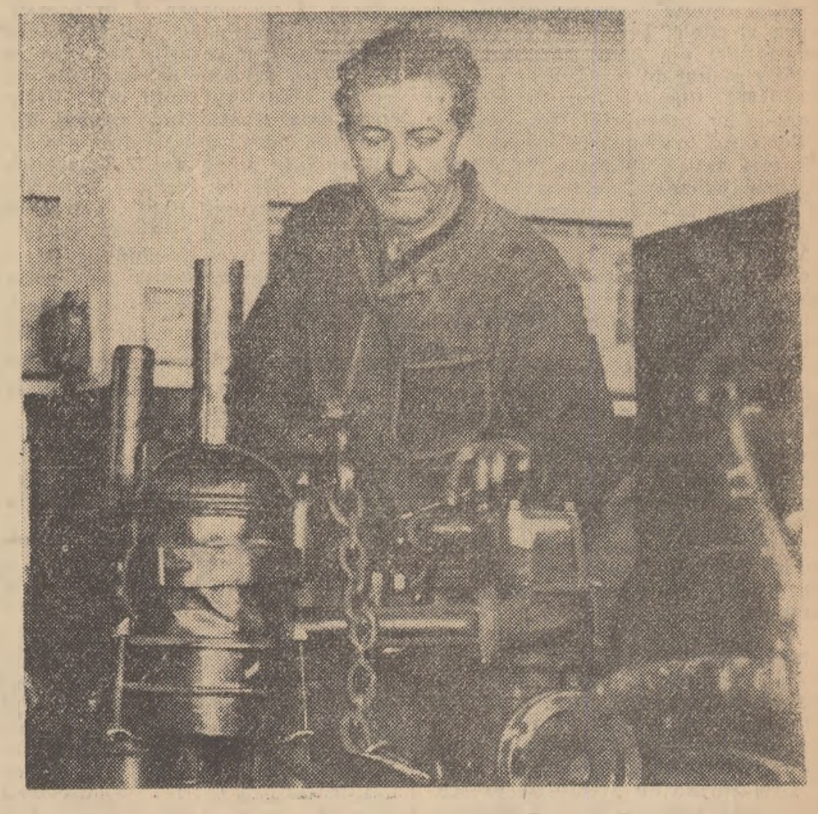
Interesîndu-mă de măsurile tehnico-organizatorice luate de conducerea stațiunii în vederea realizării la timp a sarcinilor, tov. director Gh. Goran mi-a spus : „Pentru ca pînă la 31 decembrie să reparăm 80 la sută din parcul de tractoare și avînd în vedere spațiul restrîns al atelierului mecanic, noi am amenajat în 2 remize de batoze cîte 2 boxe în care am instalat cîte o aerotermă pentru încălzit. Pentru a putea folosi la maximum mașinile-unelte și agregatul de sudură electrică din atelier, am instalat în uzina electrică 2 motoare „T. N." de 50 C.P. În acest fel vom avea forță electrică suficientă pentru acționarea simultană a tuturor utilajelor, nu ca în anul trecut cînd cu motorul de 25 C.P. abia asiguram curentul necesar acționării unui singur strung".

Cît privește organizarea propriu zisă a muncii reparațiilor, aici se folosește o metodă combinată între ansamble și echipe.

Ca și anul trecut, în actuala perioadă de reparație, se vor lăsa la brigăzile permanentizate de la gospodăriile colective din Bucu, Gh. Lazăr, Dimieni, Scînteia, Pribegi și Bărăganu toate acele tractoare care necesită îngrijiri tehnice. Din aceste unități vor fi aduse la reparat în stațiune numai tractoarele care au nevoie de reparații generale și capitale.

Lucrînd cu vrednicie în cadrul întrecerii socialiste, mecanizatorii de aici au și reparat primele 2 tractoare K.D. Printre fruntași la reparații se numără comuniștii Cristescu Ion, Florea Nicolae, Manta Dobre și Avram Constantin, utemistul Lupu Gheorghe și alții.

L. ION

La S.M.T. Titu — regiunea București, a început de curînd repararea tractoarelor. In fotografie, mecanicul Ștefan Neiner lucrînd la demontarea unui motor de tractor K.D.-35

Foto : C. DUMITRU

Cifrele planului pe 1961 în dezbaterea colectivelor de muncă

Angajamente de oameni harnici, propuneri de oameni chibzuiți

Intr-una din serile săptămînii trecute, întregul colectiv de muncitori și tehnicieni al secției Trifești a gospodăriei agricole de stat Secueni-Roman s-a adunat la sala de festivități. In acea seară urmau să se discute sarcinile de plan pe 1961. Cu cîteva zile mai înainte, organizația de partid și sindicatul le anunțase oamenilor rostul ședinței și lucrătorii secției au venit la adunare bine pregătiți.

— In anul care vine, a spus, printre altele, tov. ing. Gheorghe Cocea, șeful secției, sarcina noastră este să obținem următoarele producții medii la ha: grîu 3.010 kg, cu 410 de kg mai mult ca în 1960, sfeclă de zahăr 35.000 de kg, cu 15.000 kg. mai mult ca în 1960, porumb siloz 30.000 de kg cu o depășire de 7.000 de kg. față de 1960, iar la porumb boabe producția medie la ha va trebui să fie de 3.600 de kg. Sarcini importante ne revin pe 1961, a mai spus tov. ing. Cocea și în sectorul zootehnic. Astfel, producția de lapte pe cap de vacă furajată de la efectivul de 185 de vaci va trebui să fie de 3.000 de litri cu 300 de litri mai mult ca în acest an.

Maiștrii de cultură, mecanizatorii, îngrijitorii de animale, toți cei prezenți la această ședință, au primit cu entuziasm și interes sarcinile cifrelor de plan ce revin secției. Și de aceea, mulți dintre ei au adus completări planului, și-au luat angajamente și au făcut totodată propuneri pentru îmbunătățirea măsurilor tehnico-organizatorice în vederea înfăptuirii sarcinilor de plan pe 1961.

— Eu, împreună cu brigada mea, a spus maistrul de cultură Petre Popa, ne angajăm ca în 1961 să dăm de pe cele 145 de ha însămînțate 3.500 de kg de grîu la ha în loc de 3.010 kg.

— Sarcina de plan prevede ca la porumbul pentru siloz să dăm 30.000 kg. la ha. Eu însă împreună cu tovarășii mei de muncă a spus maistrul Tudor Gheorghe, ne angajăm să obținem 40.000 kg. în medie la ha.

— In realizarea și depășirea planului din sectorul vegetal sarcini mari ne revin și nouă, mecanizatorilor, a spus Dumitru Ciocodei, responsabilul brigăzii I de mecanizare completă. De aceea, propun ca în 1961 să se înființeze în cadrul secției un mic atelier mecanic pentru ca cele 10 tractoare și restul utilajului să fie reparate în cadrul secției de mecanizatorii noștri. De asemenea propun ca la anul fiecare tractorist să lucreze cu tractorul pe care îl repară.

Numeroase propuneri au făcut și îngrijitorii de animale. Mulgătorul Constantin Pascaru a spus că planul de lapte pe cap de vacă furajată poate fi cu mult depășit dacă sarcinile vor fi defalcate pe fiecare grupă de vaci pe care le are în primire un mulgător. *Tot Pascaru a mai arătat că îngrijitorii de animale pot obține rezultate și mai bune în muncă dacă maiștrii zootehniști și în special inginera zootehnistă Marlena Fenaca îi vor ajuta și îndruma mai mult în activitatea lor.*

— In fiecare an, a spus, printre altele, maistrul zootehnist Iulian Ciobotaru, secția noastră însilozează cantități mari de porumb și alte furaje pentru hrana animalelor. Cît se însilozează însă în tone nimeni nu știe. Aceasta din cauză că la secția noastră nu avem o basculă. Iată de ce eu propun ca în următoarele luni să se instaleze o basculă de 10 tone.

Angajamente și propuneri au venit și din partea altor îngrijitori de animale.

— Angajamente și propuneri de oameni harnici și chibzuiți mi-a spus tov. ing. Cocea, șeful secției.

Iar noi sîntem pe de-a întregul de acord cu aprecierea inginerului.

GH. SIGHIȘOREANU

La gospodăria agricolă de stat Agigea, regiunea Constanța, tovarășul Vlad Ion, directorul gospodăriei, discutînd împreună cu brigadierii cifrele de plan pe 1961 ; discuția lărgită în această problemă s-a ținut în curînd după aceea cu toți muncitorii gospodăriei.

Foto : D. CONSTANTINESCU

Vizita a dat roade bune

În acea zi de toamnă tîrzie, întovărășiții din comuna Vieru se adunaseră, o parte pe la sfatul popular comunal, iar o parte la căminul cultural.

— Oare vor veni colectiviștii ?

— De, știu eu ? Drumul e destul de lung, dar cuvîntul e cuvînt, vorbi Ion N. Pavel în timp ce-și ridică peste urechi gulerul mare de oaie al tunicii.

Întovărășiții așteptau nerăbdători să afle cît mai multe despre gospodăria colectivă, despre munca și traiul colectiviștilor.

— Pe mine mă interesează cum se muncește și cît se cîștigă în gospodăria colectivă spunea întovărășitul Ion Bolintinescu. Vreau să-mi explice colectiviștii, pe concret, cum se zice.

Pe alții îi interesau să cunoască cum și cînd se dau avansurile în bani, sau cum sînt retribuiți bătrînii și bolnavii în gospodăria colectivă. Cu un cuvînt toți erau dornici să limpezească bine unele nedumeriri înainte de a intra în gospodăria colectivă.

AU SOSIT OASPEȚI

Dinspre șoseaua ce leagă comuna Vieru de Giurgiu, se auzea un huruit de motor. Discuțiile întovărășiților încetaseră. Nu trecu mult și în fața sfatului popular se opri un autocamion mare. Din el au coborît îmbrăcați ca pentru iarnă 4 bărbați. Aceștia erau oaspeții așteptați. Dîndu-și binețe, cu toții s-au îndreptat spre sala căminului cultural. Aici, tov. Oprea Gheorghe, președintele gospodăriei colective „7 Noiembrie" din comuna Ștefan Vodă, raionul Călărași, le-a povestit întovărășiților despre gospodăria lor, despre oamenii care ascultînd îndemnul partidului și-au făurit prin munca lor o viață fericită și un trai îndestulat.

— Gospodăria noastră a luat ființă în 1950 cu 81 de familii și 269 de hectare teren arabil. După cum vedeți la început am fost puțini. Cu ajutorul mașinilor de la S.M.T., al tehnicienilor și al inginerilor agronomi, am reușit să lucrăm într-un chip nou, am reușit să smulgem pămîntului rod din ce în ce mai bogat și să dezvoltăm multilateral gospodăria. Azi întreaga comună este colectivizată, adică cele 885 de familii de colectiviști lucrează laolaltă suprafața de 3.339 hectare teren agricol. La început nici vorbă de animale de producție, azi avem 2.200 oi, 321 taurine din care 113 vaci de lapte, 585 porci din care 84 scroafe, peste 2.000 păsări, stupi de albine și altele. Fondul de bază a ajuns la aproape 4 milioane lei, iar din vînzarea produselor animaliere și vegetale anul acesta gospodăria a înregistrat un venit în valoare de 2.176.232 lei.

Întovărășiții ascultau cu viu interes și se uitau unii la alții, mulțumiți de vorbele președintelui.

— An de an, spunea tov. Oprea, valoarea zilei-muncă s-a mărit. Anul acesta ea a ajuns la 35 de lei din care 12 lei numerar. Peste două sute de colectiviști și-au făcut case noi, aproape 100 au aparate de radio, iar numărul bicicletelor, motoretelor și garniturilor de mobilă, aragazelor, cumpărate de colectiviști, este greu să-l cunoști.

Cînd președintele a terminat de vorbit, moș Costică Popa, venit și el la cămin, nu mai avea astîmpăr, se uita la musafiri și fără să vrea își mototolea în mîini căciula. Pînă la urmă a întrebat :

— Dacă așa-i la voi, vreau să știu și eu ce e cu bătrînii. Au ei cu ce trăi ?

— La noi în gospodărie sînt peste

ION GHEORGHIU

(Continuare în pag. 4-a)

PRIMELE LECȚII

Și în satul Codreanu, raionul Titu, din regiunea București, a început de curînd cursul agrozootehnic de masă. În fotografie, tehniciana Linica Iliescu, explicînd, după lecție, unui grup de cursanți calitățile porumbului hibrid.
Foto: C. DUMITRU

Învățămîntului agrozootehnic de masă în regiunea Bacău

Raioanele Adjud și Tg. Ocna nu-i acordă atenția cuvenită

În acest an, în regiunea Bacău vor funcționa 1.079 cercuri de învățămînt agrozootehnic de masă, cu 109 mai multe ca anul trecut. La aceste cercuri s-au înscris 46.000 de cursanți cu 8.000 mai mulți față de anul precedent. Consfătuirea regională cu lectorii, ținută la 11 noiembrie a stabilit ca consfătuirile de la raioane pentru instruirea și seminarizarea lectorilor să aibă loc în zilele de 18—20 noiembrie.

Dînd curs acestei hotărîri, raioanele Roman, Bacău, Buhuși, Tg. Neamț etc., s-au încadrat în termenele fixate ținînd consfătuiri cu toți lectorii recrutați pentru învățămîntul agrozootehnic de masă. Cu prilejul acestor consfătuiri în raioanele menționate s-a făcut o trecere în revistă a felului în care s-a desfășurat învățămîntul agrozootehnic de masă în anul ce a trecut, arătîndu-se și părțile bune și rele. Au fost prezentate apoi lecții model făcîndu-se totodată și instruirea și seminarizarea lectorilor. Exemple bune în această privință ne oferă raioanele Roman și Bacău. Aici la un raion cît și la celălalt, cu ocazia consfătuirilor raionale au fost scoase în evidență și criticate o seamă de lipsuri ale învățămîntului agrozootehnic de masă. Așa, de pildă, în anul 1959/60, ca de pildă, predarea a cîte 2-3 lecții într-o ședință, ținerea unor lecții care nu erau adaptate la specificul unității respective, deschiderea cu întîrziere în unele gospodării colective și întovărășiri agricole a învățămîntului agrozootehnic de masă și altele. Tot cu ocazia acestor consfătuiri s-a făcut cunoscut lectorilor planul de învățămînt pe anul 1960-1961, numărul cercurilor și al cursanților precum și tematica lecțiilor după preocupările și specificul fiecărei unități în parte. În raionul Roman, bunăoară, colectivul raional a întocmit tematica pe patru grupe de comune. În tematica ce urmează să fie predată în unități care au terenuri în pantă, de pildă, au fost programate lecții despre organizarea și efectuarea lucrărilor agrotehnice pe terenurile arabile în pantă. În scopul prevenirii și combaterii eroziunii solului, despre înființarea unei livezi și lucrările ce trebuie executate la pomi etc. Așa s-a procedat și cu întocmirea tematicilor pentru acele unități care au dezvoltat sectorul zootehnic sau cultura mare. În urma acestor recomandări, tematica pe cercuri a fost apoi definitivată de lectori la fața locului împreună cu cursanții și conducerile unităților respective.

O atenție deosebită s-a dat, în aceste raioane, și difuzării la cercuri a materialului didactic necesar bunei desfășurări a învățămîntului. Astfel, în raionul Roman au fost trimise la cercuri peste 5.000 de lecții primite de la Ministerul Agriculturii.

Desfășurînd cu atenție și preocupare munca organizatorică necesară, raioanele Roman, Bacău, Buhuși și altele au hotărît la rîndu-le că noul an al învățămîntului agrozootehnic de masă se poate deschide la data de 28 noiembrie, așa cum inițial se stabilise la consfătuirea regională. Ca urmare a acestui fapt, în raioanele amintite, învățămîntul agrozootehnic de masă s-a deschis la data fixată. În zilele de 29-30 noiembrie au și început să sosească la secțiile agricole ale raioanelor Roman și Bacău înștiințări despre ținerea primei lecții în care se arăta și numărul cursanților care au participat la cerc. De asemenea, toți lectorii au trimis, în același timp, și planul de învățămînt cu lecțiile ce urmează a fi predate, zilele și orele cînd vor fi ținute, demonstrațiile și aplicațiile practice care vor face la fiecare lecție în parte, precum și materialele didactice care vor însoți lecțiile. În adresa sa către raion, lectorul Gheorghe Ginju, arăta că în ziua deschiderii învățămîntului în comuna Ruginoasa, raionul Roman, au participat nu numai cei 35 de cursanți înscriși la cerc, ci și un număr mare de invitați. De asemenea, sala unde s-au ținut cursurile a fost frumos pavoazată cu grafice, afișe și lozinci legate de dezvoltarea agriculturii, iar tineretul a prezentat un frumos program artistic.

O tematică bine gîndită a făcut, împreună cu cursanții, și Emil Bișcă, lectorul la cercul de la gospodăria colectivă din satul Berești-Bistrița, raionul Bacău. În planul de învățămînt al acestui lector am întîlnit lecții adaptate la specificul colectivei: despre creșterea animalelor, ramură în curs de dezvoltare, despre cultura cerealelor, preocupare de bază a colectiviștilor.

Asemenea exemple pot fi date încă multe. Ne-am oprit însă la acestea pentru a arăta atenția cu care este privit în raioanele arătate învățămîntul agrozootehnic de masă și totodată pentru a demonstra raioanelor Adjud și Tg. Ocna, din aceeași regiune, că acolo unde există interes și preocupare și în această direcție, roadele nu întîrzie să se arate. Spunem aceasta deoarece în cele două raioane consfătuirile cu lectorii s-au ținut mult mai tîrziu decît data fixată. În raionul Tg. Ocna, de pildă, consfătuirea s-a ținut abia în zilele de 28-29 noiembrie. Din cîte se vorbește la secția agricolă a regiunii Bacău, amînarea consfătuirii raionale cu lectorii și întîrzierea deschiderii învățămîntului agrozootehnic de masă este nemotivată. Mai rău se prezintă lucrurile în raionul Adjud, unde consfătuirea cu lectorii urma să se țină abia la... 4-5 decembrie, iar deschiderea învățămîntului să se facă tocmai la 7-8 sau 9 decembrie. Dar să nu greșim. La Adjud au fost intenții bune privind ținerea consfătuirii cu lectorii. Astfel, secția agricolă a trimis note telefonice (care au costat bani) la toți lectorii celor 81 de cercuri ca în ziua de 18 noiembrie să fie prezenți la raion pentru instructaj. Și oamenii au venit (alți bani, pentru transport). Numai că după cîteva ore de instructaj, organele conducătoare ale raionului au venit și au spus: „Nu mai țineți ședința, amînați-o pentru altă dată, pentru că lectorii încă nu au fost confirmați". Și lectorii s-au întors în comunele lor neinstruiți. La 8-10 zile după această întîmplare, secția agricolă e înștiințată că poate convoca consfătuirea cu lectorii la data de 3 decembrie. Din nou telefoane și note telefonice pentru convocarea lectorilor (alți bani). Vine însă ziua de 2 decembrie. Alte dispoziții: „Amînați consfătuirea raională cu lectorii pentru 4 decembrie". Din nou telefoane și note telefonice (alți bani). Dacă la această dată s-a ținut la Adjud consfătuirea cu lectorii, n-o mai știm. Urmează ca cei în drept să ne facă cunoscut acest lucru.

Se pune însă întrebarea: Cine este vinovat de toate acestea? În primul rînd, trebuie arătat că vinovatul principal este secția agricolă a raionului care a trimis organelor în drept tabelul cu lectorii recrutați cu abia două zile înainte de ținerea consfătuirii raionale. Și cum era normal, timpul pentru confirmarea lectorilor a fost prea scurt, fapt care a dus la întîrzierea instruirii acestora ca și la deschiderea învățămîntului. Dar, pentru amînările următoare, așa cum arată și faptele, secția agricolă raională Adjud nu mai este vinovată. Credem că Comitetul executiv al sfatului popular regional trebuie să cerceteze mai stăruitor cauzele care fac ca în raionul Adjud și Tg. Ocna organizarea și desfășurarea învățămîntului agrozootehnic să nu se afle la nivelul așteptat.

GH. BACIU

Cercul agrotehnic din Săcueni și-a început activitatea

În urma consfătuirii raionale cu lectorii, în comuna Săcueni, raionul Tîrgoviște, s-a constituit un comitet pedagogic, care se va preocupa de buna desfășurare a învățămîntului agrozootehnic de masă. La cercul agrotehnic s-au înscris 30 de cursanți membri ai întovărășirii „8 Mai", care vor asculta astfel în timpul iernii 17 lecții.

La 22 noiembrie a.c., într-un cadru festiv, a avut loc deschiderea cercului agrotehnic, după care s-a predat prima lecție. Membrii întovărășirii, care sînt cursanții acestui cerc, și-au manifestat satisfacția, exprimînd totodată mulțumirea față de partid, care le-a dat posibilitatea să-și însușească cunoștințele și metodele avansate agrotehnice, spre a putea obține recolte tot mai bogate.

MIHAILESCU EUSEBIU
corespondent

FOILETON

REȚETA

În sala mare și proaspăt văruită oamenii așteaptă la rînd ca la moară, deși se află la un dispensar. Din cînd în cînd o soră tinerică, îmbrăcată într-un halat alb ca neaua, iese din cabinet și strigă: „Următorul!" Acum e rîndul unui nou pacient. Intră și din datele ce i se trec în registrul de consultații din cabinet, rezultă că e președintele gospodăriei colective din satul Olteanca, raionul Tr. Măgurele. Apoi vine rîndul doctorului să-l întrebe ce-l doare.

— Mă doare că fiimeu nu prea învață bine la școală! — sună răspunsul pacientului.

— Păi, pentru treaba asta nu trebuie doctor, ci meditator. Și nu dumitale. Băiatului!

— Știu. Dar aici venii pentru altceva... Vreau să scap noaptea de coșmar tovarășe doctor! — spune președintele, icnind de parcă ar fi avut vătămătură la șale.

— Și cam ce fel de coșmar ai? — se interesează grijuliu, medicul de la dispensar.

— Cum mă culc nițel încep să visez..

— E frumos să visezi. Și uneori, mai tîrziu, visele devin realitate.

— Păcatele mele! — se sperie pacientul. Asta îmi trebuie: ce visez să se întîmple aevea!

— Dar ce visezi, de te-nfricoșează? — îl ia doctorul cu duhul blîndeții.

— Păi visez tot timpul numai adunare generală la colectiva unde eu sînt președinte.

— Foarte frumos!... Înseamnă că și în somn ești cu gîndul la gospodărie.

— Tocmai că eu vreau să nu mă mai ducă gîndul acolo. Dar, ca un făcut, mereu același lucru visez.

— Dar, în fond, de ce la dumneata asta e un coșmar?

— Pentru că știu ce-o să se întîmple la adunarea generală. Că eu nu mă sperii de ea, ci de critici. Doar sînt și eu om..

— Ei și? — se miră medicul.

— Păi orice om e supus greșelii. Numai cine nu muncește nu greșește. Uite de aia, știu ce mă așteaptă. Dar degeaba amîn eu adunarea lună de lună, nu pot s-o amîn și în somn. Odată am încercat să nu dorm noaptea, însă a doua zi m-a prins somnul la birou și oamenii m-au găsit cu capul pe masă gemînd. M-au întrebat ce am. „Adunare generală!" le-am răspuns eu. Iar ei au zîmbit amar: „Ce ne încălzește că o ai dumneata în vis și n-o avem noi în gospodărie!"

— Bine, bre omule, tot nu pricep de ce te sperii de ea?

— Dar nu mă sperii de ea, ci de lipsurile mele. Că acolo toți o să mi le spună, de parcă nu mi le-aș cunoaște singur! Bunăoară, o să mi se vorbească de floarea soarelui care am pus-o în magazie fără s-o cîntăresc. Și din cauza asta, azi nu se știe ce producție medie la hectar am scos. E o lipsă? Este!

— Putea să nu fie...

— Păi dacă nu era asta, tot era aia cu grajdul. Crezi că dacă s-ar fi cîntărit floarea soarelui aveau unde să doarmă vitele noastre? Și-apoi chestia cu hambarul pentru porumb. Nici ăsta nu s-a făcut. O vreme m-am gîndit la amîndouă, dar pe urmă am renunțat.

— Și acum se gîndesc colectiviștii și pentru dumneata...

— Da, numai că se gîndesc în gura mare. Și vor să facă tot așa și la adunarea generală, pe care eu o amîn mereu. Dar dacă pînă acum am scăpat de ea, am rămas cu coșmarul. Așa că, tovarășe doctor, dă-mi ceva să scap de el

— În cazul dumitale, hotărăște medicul, există o singură rețetă. Și anume, să fixezi cît mai repede data adunării generale.

— Aoleu! Cu gîndul că ea o să se apropie, n-o să mai pot dormi!

— Păi dacă nu mai dormi, n-o să mai ai nici coșmar! Deci, ai scăpat de necaz! Altfel, dacă amîni mult adunarea, și nu te lecuiești de lipsuri, colectiviștii o să spună că doresc în fruntea lor...

— Altul! — strigă sora deschizînd ușa cabinetului medical.

V. D. POPA

Lumina în sat

Vestea adusă de la regiune de tovarășul Constantin Cristea, secretarul organizației de partid din comună, a bucurat tot satul. Cererea lor fusese aprobată. Asta însemna că în Brătășanca avea să se aprindă nu peste mult timp becul electric.

Și cum lumina aceasta nu avea să vină singură, de undeva din cer, ci de aici, de pe pămînt, făurită de mîinile lor și prin munca lor, chiar în aceeași seară, era vara anului 1959, sătenii din comuna Brătășanca, raionul Ploești, s-au adunat în sala căminului cultural și au început să discute aceste treburi cu chibzuință, gospodărește. Sătenii au hotărît să execute toate lucrările necalificate în mod voluntar și să realizeze în felul acesta economii în valoare de cel puțin 15.000 lei.

Și chiar de a doua zi au și pornit la lucru. Cei care aveau atelajele libere au început să care stîlpii, care se aflau la vreo 50 km. de sat. Alții au început să care sîrma, izolatorii și celelalte materiale, în mare parte primite gratuit. Și, în timp ce unii aduceau materialele, alții le depozitau sau săpau gropile pentru stîlpi pe un traseu de 7 km. Nu peste mult timp, cînd toate materialele au fost aduse în sat, a sosit și echipa de instalatori de la I.R.E.P. Cîmpina. Munca a luat o amploare deosebită. Vîrstnicii și tinerii — toți oamenii satului — ieșiseră cu voioșie la lucru. Sînt multe de făcut în construcția unei derivații electrice de 7 km. Ba să transporți stîlpii de la un loc la altul, ba să-i ridici în gropile lor, să-i perforezi pentru prinderea izolatorilor, să întinzi sîrmele și cîte altele. Împărțiți în echipe, care lucrau prin rotație, sătenii le-au fost de mare folos instalatorilor. Nicolae Zafiu, Ion Zafiu, Florea Haralambie, Elena Dumitru, Vasile Mocanu, Alexandru Moraru și mulți alții au efectuat fiecare multe ore de muncă patriotică, lucrînd alături de echipa instalatorilor. Executînd toate muncile necalificate, ei au reușit să realizeze în decursul unui an, cît au durat lucrările de instalații, economii în valoare de 33.000 lei.

Și iată că acum lucrările sînt aproape de sfîrșit. Stîlpii înalți, drepți, se înșiră de-a lungul șoselei și ulițelor. În vîrful lor strălucesc izolatorii de care sînt prinse sîrmele grele. În curînd lămpile cu petrol vor deveni de prisos. În locul lor se vor aprinde becurile. Zeci de becuri vor înflori la geamuri, în curțile caselor, pe ulițele satelor, mîngîind privirile și sufletele oamenilor cu lumina lor caldă.

Dar introducerea curentului electric nu va aduce cu el numai lumină în casele oamenilor, ci și în viața lor. Imediat după electrificarea satului se va instala la căminul cultural un aparat de filmat. Pe urmă se va trece la radioficarea comunei. Se va cumpăra un televizor pentru cămin, din fondurile culturale, și unul pentru școală din banii pe care pionierii din comună i-au primit pe cele aproape 5.000 kg. castane adunate de ei. Deocamdată, două televizoare, dar acesta este abia începutul...

Lumină electrică, cinematograf, radioficare, televizoare. Se schimbă Brătășanca. Peste cîteva săptămîni ea va fi luminată electric. Încă un sat pe harta patriei, în care, prin grija și cu sprijinul partidului, se va aprinde „lampa lui Ilici".

C. DIACONU

A apărut

T. Martin: „VITICULTURA"

Lucrarea „Viticultura" apărută de curînd în Editura Agro-Silvică reprezintă cea dintîi lucrare în acest domeniu, de nivel superior, publicată în țara noastră. Apariția acestei lucrări a fost impusă de necesitatea dezvoltării necontenite a sectorului viticol.

Problemele tratate în lucrare sînt sistematizate în două părți: Viticultura generală și Viticultura specială.

Viticultura generală cuprinde următoarele capitole: patrimoniul viticol al țării noastre, bazele biologice ale viticulturii, biologia viței de vie și relațiile viței de vie cu mediul.

Viticultura specială cuprinde: pepiniera de vițe, înființarea și agrotehnica viilor tinere, agrotehnica viei pe rod, restabilirea capacității de producție a viilor bătrîne, protecția viilor contra temperaturilor scăzute și a dăunătorilor, cultura soiurilor pentru struguri de masă.

Pentru ca lucrarea să fie mai utilă producției autorul a dezvoltat mai mult capitolele privind: studiul mugurilor, biologia viței de vie și în special biologia înmulțirii, pepiniera de vițe, înființarea viei și tăierile.

Lucrarea se adresează cadrelor de ingineri și tehnicieni din producție, cadrelor didactice și studenților.

ASTĂ SEARĂ FILM!

— Ce film ai azi, nea Pandele?

Ion Pandele, operatorul cinematografului comunal din Budești, raionul Oltenița, a mai răspuns pînă acum de vreo treizeci de ori la aceeași întrebare. Aceasta nu-l împiedică să răspundă cu răbdare, lămuritor. Știe doar că cel care întreabă va fi unul din cei 240 de spectatori care vor umple disearâ sala cinematografului sătesc.

— La șase rulează „Zafra". De la opt avem un film sovietic — „De partea cealaltă".

Văzînd printre copiii care sorbeau din ochi afișele viu colorate ale filmelor, pe unul anume, îi strigă cu înțeles:

— Mă ăla a lu' Păun. Dă fuga și spune-i lu' moșu-tău că azi începem Festivalul filmului pentru sate și avem și un documentar agricol.

— Să le spun și la alde nea Dincă și Bădoi nea Pandele? mai întreabă după ce a făcut cîțiva pași băietanul.

— Nu-i nevoie, că ei sînt colea, la comitetul de partid. După ședință vin direct la film.

E cinci după amiază. Zi de duminică. În centrul Budeștiului colectiviștii îmbrăcați în haine de sărbătoare s-au strîns grupuri, grupuri. În fața cinematografului, un mare panou atrage tuturor atenția că în aceeași zi începe Festivalul filmului pentru sate. Programul următoarelor săptămîni este expus încă de pe acum. Filmului sovietic „De partea cealaltă" îi urmează „Spionaj, contraspionaj", „Fete de aceeași vîrstă", „Mîndrie", „Cîntecul matrozilor" și altele. Specific însă festivalului este faptul că în această perioadă programul cinematografelor sătești este îmbogățit cu jurnale agricole, documentare agrozootehnice, documentare politico-sociale sau de știință popularizată.

De exemplu, la cinematograful sătesc din Budești împreună cu filmele artistice programate vor rula în această lună documentarele agricole: „Belșug pe ogoarele patriei", „Lupta contra buruienilor", „În luptă cu apele", „Un colhoz pe Oka", apoi altele de popularizarea științei ca „Atomi purtători de viață", „Adevărul despre Adam", „Aici București".

— Și în luna noiembrie am avut cîteva documentare agricole interesante: „Viața albinelor", „Mai mult porumb", „Mai mult ulei", îmi explică directorul căminului cultural tov. Chirculescu Eugen. Cît privește spectatorii, aceștia au numai cuvinte bune despre asemenea programări.

Carnet de reporter

Și pentru ca să mă convingă, „pe concret", tovarășul Chirculescu mă lasă cîteva minute, față în față cu colectivistul Dincă Ștefan, unul din budeștenii care au îndrăgit în cel mai înalt grad cea de a șaptea artă.

— Îți place să vii la cinematograf, nea Dincă? îl momesc eu la discuție.

— Nu pierd un film, tovarășe! Iaca, sînt vreo doisprezece ani de cînd avem cinematograful nostru, aici în Budești. Și cînd ai asemenea minunăție, ce n-am pomenit noi în trecut, cum poți să nu te duci la film? Da' să vă spun drept, mie tot mai mult îmi plac d-alea documentare. Mereu îl întreb pe alde Pandele: „Cînd mai aduce bre, cîte-un documentar?"

Dar filmele documentare agricole nu numai că plac colectiviștilor ci s-au dovedit și foarte folositoare muncii lor. Consiliul de conducere al gospodăriei colective a hotărît ca toți membrii cercului agrotehnic să vizioneze, fiecare documentar agricol.

Explicațiile necesare le va da inginera Constantinescu Silvia. Iată fără îndoială o inițiativă bună. Același lucru îl recomandăm și pentru cursurile cu mecanizatorii de la S.M.T. Budești.

★

Peste Budești a coborît de-acum inserarea. Sala cinematografului e plină. Secretarul comitetului comunal de partid tovarășul Traian Dragomir rostește cuvîntul de deschidere. Festivalul filmului pentru sate a început. Mai întîi rulează filmul documentar „Belșug pe ogoarele patriei". Este o suită de imagini care înfățișează bătălia recoltării grîului, pe oamenii care o realizează din zori și pînă în noapte, timp de zece zile.

Alături de mine, nea Dincă soarbe cu nesaț fiecare imagine. Lanurile foșnitoare de grîu, cu spic greu, mustăcios, se mlădiază spre noi de parcă ne mîngîie fața.

— Ce zici nea Dincă, frumos grîu? îi șoptesc abia auzit.

— Minune, tovarășe, dar nici noi n-am fost mai prejos. Întrebați pe cine vreți. Am avut parcele de unde am recoltat 1950 kg. grîu la hectar. De pe cele 250 de hectare am obținut o producție medie de 1.700 kg. la ha.

Între timp pe ecran ni se arată cum tractoriștii au și început în miriști arături adînci de vară.

— Și asta-i o treabă bună, îmi șoptește tovarășul Vasile Bădoi, secretarul de partid al gospodăriei colective. Așa se pune temelia unei recolte mari. Iată de ce trebuie să vadă colectiviștii noștri cît mai multe documentare agricole. Vorbele și imaginea aduc amîndouă lumină.

La Budești, ca și în alte mii de sate de pe întinsul patriei a început Festivalul filmului pentru sate. Sălile cinematografelor, ale căminelor culturale au fost arhipline în prima duminică de decembrie, iar palme bătătorite de țărani au aplaudat puternic, cu recunoștință, tot ceeace are mai frumos și mai apropiat inimii lor cea de a șaptea artă.

LUCIAN CURSARU

La colțul roșu

În cadrul colțului roșu al gospodăriei colective din comuna Șelimbăr, raionul Sibiu, doi dintre colectiviști — bătrînul Jurcă Ion și tînăra Nenciuc Sofia citind o broșură care tratează despre lucrările ce se execută în gospodărie în timpul iernii.

Foto: C. DUMITRU

In raionul Beclean

Mai mult sprijin organelor sindicale din unitățile agricole

In afară de organizațiile sindicale comunale, în raionul Beclean mai sînt alte trei organizații sindicale sătești: la S.M.T. Șieu-Odorhei și la gospodăriile agricole de stat Lechința și Beclean.

Am citit mai multe documente privind munca consiliului local sindical în aceste unități agricole, am mers în unități, și trebuie să spunem că preocuparea C.L.S. pentru sprijinirea activității sindicale în unitățile agricole din raion prezintă încă numeroase lipsuri. In orice caz această activitate este mult mai slabă decît cea desfășurată în întreprinderile și instituțiile de la centrul raionului.

Lipsa de control și îndrumare din partea C.L.S. explică într-o anumită măsură activitatea sindicală uneori sporadică și fără obiective concrete din cele trei unități agricole.

Este îndeobște cunoscut rolul întrecerii socialiste pentru obținerea avîntului general în producție. Dar scopul nu poate fi ajuns dacă întrecerea nu este axată pe obiective precise, dacă în urmărirea și popularizarea întrecerilor își face loc formalismul. Or, multă vreme la unitățile agricole din raion, mai ales la cele două gospodării de stat, așa au stat lucrurile, rezultatele în întrecere au rămas necunoscute masei de muncitori, a lipsit grija pentru popularizarea și stimularea fruntașilor. Acum, în luna decembrie, la consiliul local sindical sînt cunoscute doar economiile realizate de unități pe... trim. I. Este limpede că în asemenea condiții au lipsit și măsurile de sprijinire a comitetelor sindicale din unități pentru a da atenția cuvenită urmăririi îndeaproape a rezultatelor întrecerii și ajutorării lucrătorilor angajați în întrecere.

Consiliul local cunoaște că la G.A.S. Lechința și Beclean consfătuirile de producție se țin foarte neregulat, iar atunci cînd se țin multe dintre ele au un caracter abstract, muncitorii nu sînt anunțați din timp și nu li se raportează despre îndeplinirea hotărîrilor luate la consfătuirile anterioare. Cu toate că această situație se menține de multă vreme, C.L.S. n-a intervenit încă pentru curmarea ei. Ședința de instruire a comitetelor sindicale din raion privind organizarea consfătuirilor de producție proiectată a se ține la Topitoria de cînepă a rămas în faza de proiect deși ea era programată pentru 15 noiembrie.

Rezultate slabe au fost obținute și în activitatea de îndrumare pe linie culturală, de asigurări sociale și protecția muncii.

Este semnificativ de pildă, că cele șase fișe de participare a echipelor artistice de amatori la festivalul de teatru I. L. Caragiale, trimise în februarie de Consiliul sindical regional Cluj la Beclean, se găsesc și acum toate șase prinse într-un dosar, neatinse așa cum au fost primite. Și doar nu pentru a sta, albe, în dosar, au fost trimise.

In privința muncii de asigurări sociale și protecția muncii sînt lipsuri asemănătoare. Organele de control superioare au sesizat nu de mult la G.A.S. Lechința lipsuri importante privind administrarea fondurilor de asigurări sociale. Cu trei luni mai înainte de acest control, din inițiativa consiliului local sindical un colectiv a făcut o inspecție pe linie de asigurări sociale la sfatul popular raional și la spitalul din Beclean. Trebuie subliniat că greșelile și abaterile de la prevederile legale constatate cu prilejul acestei inspecții sînt, în esență, aceleași sesizate peste trei luni de alte organe de control și la Lechința. Dacă concluziile primei inspecții ar fi fost prelucrate imediat cu comitetele sindicale din unități, este limpede că lipsurile ar fi fost la vreme curmate, activitatea de gospodărire a fondurilor de asigurări sociale s-ar fi îmbunătățit.

S-au constatat multe lipsuri și în privința respectării normelor de tehnica securității și protecția muncii. Mulți inspectori obștești de protecția muncii se dezinteresează de îndatoririle ce le au, nu urmăresc aplicarea cu strictețea cuvenită a indicațiilor prevăzute în normativele de protecția muncii. Lipsuri importante în această direcție au fost constatate chiar la gospodăria din Beclean, adică într-o unitate aflată în apropierea sediului C.L.S.

Imbunătățirea muncii sindicale în unitățile agricole din raionul Beclean se impune grabnic. Mai ales că sîntem în perioada foarte importantă pentru producție a dezbaterii cifrelor de plan pe 1961 și încheierii contractului colectiv. Trebuie spus că C.L.S. a întocmit un plan de măsuri bun cuprinzînd aceste probleme. Numai că planul, făcut cu aproape două luni în urmă, continuă să rămînă „neînsuflețit", măsurile cuvenite n-au fost încă luate. Rămîne deci, de făcut esențialul.

T. CERNEANU

Pentru fondul central al statului

Cînd munca de preluare este bine organizată

Deși întunericul coborîse de aproape o oră, la intrarea bazei de recepție din Lehliu, regiunea București, adăstau încă destule căruțe și autocamioane. La magazii și birouri delegații gospodăriilor agricole colective din cele 11 comune deservite de această bază așteptau în ordine, unii pentru a descărca porumbul contractat, alții pentru a lua chitanțele de predare, pe baza cărora urmau să primească sumele cuvenite.

— Planul pentru preluarea floriisoarelui, mi-a spus tov. Iorgu Stan, șeful bazei de recepție, a fost îndeplinit și depășit încă de la 26 noiembrie, realizînd peste 3.400 de tone față de cele 3.208 planificate. Am îndeplinit și planul de preluare a celor 11.256 de tone de porumb, iar zilele acestea vom raporta depășirile înregistrate.

— Ce cantitate de porumb știuleți ați preluat pînă acum?

— Peste 6.000 de tone. În scopul bunei înmagazinări a știuleților, am construit 45 de arioale. În ultimele două săptămîni, predările de porumb au fost masive între 120 de căruțe și 60 autocamioane, zilnic. Cu toate astea, datorită bunei organizări a muncii, atît la laboratorul de analize, cît și la magazii și la serviciul contabilității, nici-o căruță sau autocamion n-a rămas la baza de recepție peste ora 21.

Aflu că gospodăria agricolă colectivă din Răzvani, s-a situat fruntașă în acțiunea de livrare a porumbului contractat, transportînd toate cele 640 de tone prevăzute. De asemenea, gospodăria colectivă „Drumul lui Lenin" din Lehliu a transportat în întregime cele 800 de tone contracte.

Prin grija delegatului Agevacoopului, preluarea se face întocmai în ordinea sosirii convoaielor de căruțe.

...La lumina puternicelor becuri de la magazie se descărca porumbul adus de către gospodăriile colective „Ialomița" din comuna Acsintele și „Drumul lui Lenin" din Ștefănești. Prima adusese ultimele 5.130 kg — conform contractului încheiat — iar cea de a doua 6.000 de kilograme.

Șeful bazei de recepție fu chemat între timp la telefon. Cînd se reîntoarse îmi spuse:

— M-a informat tov. C-tin Chiriță, președintele sfatului popular din Siliștea, că mîine dimineață sosesc ultimele 11 căruțe cu porumbul contractat în această comună. In ultimul timp, am luat obișnuința să ne informăm telefonic în comunele ce au mai rămas în restanță cu livrarea porumbului, asupra cantităților ce sosesc a doua zi. Metoda s-a dovedit foarte bună, întrucît în caz de aglomerare, am știut să luăm din vreme măsurile ce se impuneau pentru preluarea porumbului, în cele mai bune condiții.

ION DRINCU

Vești din Cocargeaua

Membrii gospodăriei colective „7 Noiembrie" din comuna Cocargeaua, raionul Fetești, au luat măsuri din timp pentru ca în anul viitor să obțină producții sporite la ha. Astfel, pentru însămînțările de primăvară au fost executate arături adînci pe o suprafață de 1.646 ha și au fost îngropate sub brazdă 1.625 tone gunoi de grajd și 100 tone de îngrășăminte chimice.

În această acțiune s-au evidențiat tov. Panait R. Ion, Nache T. Ion, Stoian Niță și alții.

★

De curînd, în comuna Cocargeaua, raionul Fetești, a fost dat în folosință un nou magazin mixt, prin care colectiviștii sînt aprovizionați cu cele necesare.

Conducerile gospodăriilor agricole colective au dat un ajutor prețios cu meșteri și materiale la ridicarea acestei noi construcții a cooperativei de consum.

ANGHEL I. COSTICĂ
corespondent

Lipsuri ce pot și trebuie să fie grabnic lichidate

Sectorul zootehnic al gospodăriei colective „Ceapaev" din comuna Basarabi, raionul Medgidia, a crescut cu fiecare an. La începutul acestei luni, el număra 165 de taurine, din care 86 vaci și juninci gestante, 273 porcine, din care 43 scroafe și scrofițe, 1.127 ovine și peste 2.400 păsări. La suta de hectare de teren revin astfel cîte 8,5 vaci și juninci, peste 100 ovine, 4 scroafe și scrofițe etc.

Desigur că numărul de animale nu este încă corespunzător. Dar dacă ținem seama de faptul că în gospodărie sporirea numărului de animale a luat un mai mare avînt abia în ultimii ani, cifrele de mai sus pot fi socotite mulțumitoare.

Și în privința îmbunătățirii calității raselor s-a făcut aci un important pas înainte. Peste 80 la sută din efectivul de taurine, de pildă, sînt din rasa Roșie de Stepă.

Față de posibilitățile gospodăriei și de realizările gospodăriilor colective vecine, colectiviștii din Basarabi nu se pot însă lăuda nici cu producția de lapte obținută pînă acum (1.456 litri pe cap de vacă furajată) nici cu cea de purcei.

Nu este greu de găsit cauzele acestei slabe producții. Vacile nu sînt îndeajuns de bine furajate și îngrijite. În lot este încă menținut un număr însemnat de exemplare de mică productivitate și de vaci sterpe.

Furajarea slabă se explică prin faptul că în toamna anului trecut în această gospodărie s-au însămînțat numai 40 ha cu secară pentru masă verde, cele 20 de ha planificate a fi cultivate cu iarbă de Sudan nefiind însămînțate. Din acest motiv, în vară, singura hrană a animalelor a fost pășunea naturală, închiriată de la Ocolul silvic. Din luna iulie, din cauza secetei, pășunea n-a asigurat decît în mică măsură hrana necesară vacilor și tineretului taurin. Subalimentate, vacile au slăbit, iar producția de lapte a scăzut mult. Acum producția de lapte continuă să se mențină mică cu toate că furajarea s-a îmbunătățit.

Cantitatea de lapte se va mări pe măsură ce vacile vor primi în continuare o hrană mai bună.

Acest lucru este posibil deoarece s-au însilozat 2.000 tone de porumb furajer și s-a asigurat o cantitate de fîn care va satisface nevoile actualului efectiv de animale, pînă în primăvară.

Ținînd însă seamă că numărul vacilor de lapte va crește în anul 1961 cu încă 20 de capete, iar al ovinelor cu 400 capete, cantitatea de fîn nu va fi suficientă decît pînă în primăvară. De aceea ar fi fost bine dacă tovarășii din conducerea gospodăriei, învățînd din experiența anului 1960, s-ar fi preocupat de asigurarea furajelor și pentru vara anului viitor. In acest scop, trebuie să se însămînțeze suprafețe mai mari cu secară pentru masă verde și cu lucernă pentru fîn.

Acum, cînd se întocmește planul de producție pe 1961, consiliul de conducere trebuie să acorde atenția cuvenită acestei probleme și să repartizeze bazei furajere suprafețe mai mari de teren.

Proasta îngrijire corporală a animalelor este o altă cauză care a dus la producții mici. Ingrijirea animalelor se face aici de-a valma. De vacile în lactație — 40 la număr — grupate într-un grajd, se îngrijesc doi oameni, iar celelalte 45 de vaci și juninci gestante și 23 de viței, de la 6 luni la 1 an, sînt îngrijite de Ștefan Antonov împreună cu doi băieți ai lui. Avînd în seamă un număr așa de mare de animale, munca acestor îngrijitori se rezumă la administrarea hranei, și la curățenia grajdurilor și mai puțin la îngrijirea corporală.

Slaba preocupare pentru sectorul zootehnic a consiliului de conducere în frunte cu tov. Iasmail Mustafa, președintele gospodăriei, se manifestă și la celelalte ferme de animale.

Subalimentația a făcut ca o parte din purceii obținuți să devină rahitici: la ferma de păsări numeroși pui mor.

— Ii hrănesc numai cu uruială de porumb mi-a spus îngrijitoarea Maria Mițu. Lipsește uruiala de orz și de ovăz. Am cerut de multe ori brigadierului nostru asemenea furaje. M-am adresat și tovarășului președinte, dar în zadar. Tov. președinte nici măcar n-a venit pînă aici. El nu știe măcar ce culoare au puii noștri.

In curînd, consiliul de conducere va prezenta darea de seamă în adunarea generală a colectiviștilor. Este necesar ca să fie analizate cu acest prilej toate lipsurile care frînează dezvoltarea sectorului zootehnic al gospodăriei colective și să fie luate măsurile corespunzătoare.

V. CAZACU

Am depășit planul la carne de pasăre

Gospodăria agricolă de stat Roșeți a avut sarcina să crească în acest an un număr de 40.000 pui, să producă 400.000 bucăți de ouă de găină și să livreze statului 15 tone carne de pasăre.

Sarcina de creștere a puilor a fost realizată încă de la începutul lunii noiembrie De asemenea, pînă la aceeași dată au fost livrate statului 16,5 tone carne de pasăre, adică cu 1,5 tone mai mult de cît fusese stabilit în plan. Demn de remarcat este faptul că pe lîngă depășirea planului de carne de pasăre, noi am reușit să reducem totodată și prețul de cost al acesteia.

Rezultatele obținute de îngrijitorii de la ferma de păsări nu sînt întîmplătoare. Ele se datoresc bunei îngrijiri și hrăniri a puilor încă din primele zile. Hrăniți cu rații echilibrate, bogate în proteine, vitamine și săruri minerale, aceștia s-au dezvoltat normal, astfel încît la vîrsta de 3 luni au atins greutatea medie de 1 kg. Din rația puilor n-a lipsit nici untura de pește și drojdia de bere, alimente care după cum se știe sînt bogate în vitaminele A, B și D, influențînd în mod favorabil creșterea puilor. Experimental, pentru stimularea creșterii puilor am folosit cu bune rezultate și preparatul vitaurom 40. Nu mai puțină grijă a fost dată păstrării curățeniei în puiernițe. Așternutul, de pildă, a fost înlocuit la fiecare 3 zile, iar pe măsură ce puii s-au dezvoltat, acesta a fost schimbat și mai des.

Pentru a urmări îndeaproape cum se dezvoltă puii, am făcut cîntăriri din 10 în 10 zile. Această metodă ne-a ajutat să luăm unele măsuri la timp în vederea îmbunătățirii hranei și să realizăm astfel o creștere rațională a puilor.

În anul 1961, gospodăria de stat Roșeți are sarcina să crească un număr de 5.000 puicuțe de prăsilă, să producă 1.350.000 bucăți ouă și să livreze statului 27 tone carne de pasăre. Experiența și rezultatele obținute pînă în prezent ne vor ajuta să muncim și mai bine pentru a realiza și depăși sarcinile de plan stabilite.

Ing. ELENA BELDIE
brigadier zootehnist
la gospodăria de stat Roșeți,
regiunea București

La secția culturii tutunului din I.C.A. se efectuează importante cercetări privind diferiții factori care influențează producția și calitatea acestei plante. În fotografie: tov. ing. dr. Nicolae Anițla examinînd in casa de vegetație o plantă de tutun din experiența privind studiul creșterii tutunului în soluții nutritive cu folosirea radioizotopului de fosfor P_{32}.

Să întocmim cu chibzuială planul de producție și bugetul de venituri și cheltuieli în G.A.C.

(urmare din pag 1)

conducere și colectivul de tehnicieni trebuie să țină seama de mărimea gospodăriei, forța de muncă de care dispune și condițiile economico-naturale specifice unității. În plan, pe lîngă cultura cerealelor care este baza dezvoltării celorlalte ramuri, trebuie introduse și extinse și acele ramuri de producție, care dau cel mai mare randament, care aduc cele mai mari venituri gospodăriei. Un accent deosebit se va pune pe extinderea suprafețelor de sfeclă de zahăr, floarea-soarelui și alte plante tehnice. O deosebită atenție trebuie dată creșterii efectivelor de animale de producție și în mod deosebit a vacilor, oilor cu lînă fină și semifină, porcilor, păsărilor etc. De asemenea, pentru creșterea numărului de vaci trebuie acordată mare atenție creșterii tineretului taurin femel (vițele) din prăsilă proprie și pe calea cumpărării lor din credite acordate de stat și din venituri proprii. Cumpărarea vițelelor să se facă numai din rase ameliorate și de mare productivitate.

Important este de unde pornim la întocmirea planului, la stabilirea suprafețelor de însămînțat și a încărcăturii de animale la 100 ha. Un plan de producție întocmit pe baze reale trebuie să asigure o justă îmbinare a intereselor statului nostru democrat popular cu interesele obștești ale gospodăriei colective.

Paralel cu lucrările de planificare consiliul de conducere ajutat de colectivul de tehnicieni trebuie să examineze cu mare atenție organizarea muncii, mărimea brigăzilor și componența lor, precum și stabilirea normelor de muncă. Mai sînt încă unele gospodării colective care aplică în mod mecanic normele recomandate de Ministerul Agriculturii, fără a ține seama de condițiile concrete din fiecare unitate. Aceasta face ca în cursul anului consiliul de conducere și brigadierii să fie nevoiți să le modifice fără să aibă aprobarea adunării generale, fapt care produce nemulțumiri în rîndul colectiviștilor. De aceea, este necesar ca toate gospodăriile ținînd seamă de recomandările de norme de lucru elaborate de Ministerul Agriculturii în anul 1959, și de experiența proprie din anii trecuți să-și elaboreze norme proprii, pe care să le supună spre aprobarea adunării generale încă înainte de definitivarea planului de producție.

Chezășia realizării planului de producție al gospodăriei colective sînt oamenii și de acest lucru trebuie ținut seama în primul rînd. Pentru a putea atrage pe toți colectiviștii la muncă, pentru realizarea și depășirea sarcinilor de plan, colectiviștii trebuie să-i cunoască nu numai conținutul planului, și foarte precis ce sarcini le revin personal pentru realizarea lui. În anii trecuți, unele gospodării colective întocmeau planul de producție, îl prelucrau în adunarea generală și cu aceasta sarcina elaborării planului se considera rezolvată. Anul acesta, este neapărat necesar, ca, concomitent cu întocmirea planului, sarcinile de producție ale gospodăriei colective să se defalce pe brigăzi și ferme. În așa fel ca fiecare brigadier și șef de fermă să-și primească sarcinile de producție ale brigăzii sau fermei sale. Această defalcare bineînțeles nu trebuie făcută în mod mecanic, ci ținînd seama de forța de muncă și de fertilitatea terenului fiecărei brigăzi. În cazul cînd terenul unei brigăzi este mai fertil, iar al altei brigăzi mai slab, este neapărat necesar ca sarcinile de producție să fie diferențiate. Sarcinile de producție pe brigăzi și ferme, se supun spre aprobarea adunării generale, o dată cu planul de producție al gospodăriei colective. Dar nici acest lucru nu este de ajuns. După aprobarea de către adunarea generală, fiecare brigadier și șef de fermă trebuie să discute sarcinile de producție ale brigăzii sau fermei în consfătuiri de producție cu membrii unității de producție respective. In aceste consfătuiri brigadierii trebuie să arate, nu numai sarcinile brigăzii, ci și numărul de zile-muncă ce trebuie să le efectueze fiecare colectivist, repartizate pe campanii. In consfătuirile de producție, îngrijitorilor de animale, trebuie să li se arate amănunțit ce producție trebuie să obțină în medie de la fiecare animal și ce producție trebuie să realizeze de pe întreaga grupă de animale pe care o deservește. In felul acesta fiecare colectivist nu numai că va cunoaște sarcinile de producție ale brigăzii, dar va simți și răspunderea personală, concretă pentru realizarea lor.

Odată cu întocmirea planului anual de producție se întocmește și bugetul de venituri și cheltuieli, care are rolul de a asigura finanțarea acțiunilor prevăzute în plan. La întocmirea bugetului, trebuie să se țină seama de situația economică și financiară a gospodăriei colective, in așa fel ca veniturile să asigure achitarea obligațiilor față de stat (impozite, taxe, asigurări), rambursarea împrumuturilor, nevoile de producție, și să asigure totodată sume de bani cît mai ridicate pentru a fi repartizate membrilor pe bază de zile-muncă în tot cursul anului. Bugetul de venituri și cheltuieli se supune spre dezbatere și aprobare adunării generale odată cu planul anual de producție.

Elaborarea justă a planului de producție al gospodăriilor colective și a bugetului pe anul 1961, este o problemă foarte importantă care trebuie privită cu toată răspunderea atit de președinții gospodăriilor colective, cît și de organele agricole locale. Întocmirea planului nu înseamnă sfîrșitul muncii, ci de abia începutul ei. Se pot întocmi planuri de producție și se pot elabora măsuri organizatorice și tehnice frumoase, însă problema importantă este lupta pentru realizarea lor.

Creșterea producției agricole globale și a producției marfă ce se planifică pe calea contractărilor la 100 ha. teren agricol în fiecare gospodărie colectivă, ca urmare a descoperirii tuturor rezervelor interne pe calea mobilizării mai mari a masei de colectiviști în acest an la întocmirea și discutarea sarcinilor de producție pe brigăzi și ferme și pe gospodărie, au un rol important în creșterea și mărirea averii obștești și a veniturilor în bani și în natură. Aceasta va permite gospodăriilor colective să dezvolte și mai mult gospodăria obștească și să satisfacă într-o tot mai mare măsură nevoile materiale și culturale ale colectiviștilor. În concluzie, prevederile unui plan de producție real și mobilizator, trebuie să oglindească folosirea tuturor posibilităților pe care le are fiecare unitate pentru sporirea producției, ținînd seama de condițiile economice și naturale, de priceperea membrilor, de specializarea, de tradițiile existente în muncă în cultivarea anumitor culturi și creșterea animalelor.

Un rol important în întocmirea la timp și desfășurarea în bune condițiuni a lucrărilor de planificare pe 1961 și de închidere de an pe 1960 în unitățile agricole cooperatiste revine comitetelor executive ale sfaturilor populare regionale și raionale. Pe baza unui plan concret de măsuri comitetele executive ale sfaturilor populare trebuie să asigure îndrumarea și sprijinirea unităților agricole cooperatiste repartizînd, agronomii, zootehniștii, medicii veterinari de la regiune, raioane și S.M.T., precum și a contabililor care sprijină gospodăriile colective pe baza H.C.M. nr. 326 din 1958, în așa fel încît să nu existe nici o unitate fără ca să nu fie dată în primirea cuiva. Cu sprijinul acestor cadre, a experienței lor, lucrările pentru întocmirea planurilor de producție se vor desfășura concomitent cu cele de aducere la zi a evidenței contabile, efectuarea reviziilor asupra activității economico-financiare și a inventarierii avutului obștesc.

Comitetele executive ale sfaturilor populare regionale și raionale trebuie să desfășoare o temeinică muncă nu numai pentru întocmirea planurilor de producție în unitățile agricole cooperatiste dar și pentru urmărirea modului de îndeplinirea planului de producție și a bugetului de venituri și cheltuieli în aceste unități. În acest scop, la nivelul raioanelor și regiunilor trebuie să se organizeze analiza trimestrială a activității în ansamblu a gospodăriilor colective. Trebuie să se asigure, totodată, sprijinul necesar conducerii gospodăriilor colective pentru ca în fiecare adunare generală trimestrială să se analizeze îndeplinirea planului de producție și a bugetului de venituri și cheltuieli.

Tehnicienii și specialiștii din cadrul secțiilor agricole regionale și în special de la secțiile agricole raionale, precum și organele Băncii Agricole trebuie să asigure — în vederea întocmirii unor planuri reale — repartizarea plafonului de credite pe unități în așa fel încît fiecare gospodărie să cunoască din timp, înainte de întocmirea planului de producție și a bugetului de venituri și cheltuieli, sumele ce se vor primi drept credite de la stat pe anul 1961. Pentru realizarea obiectivelor celor mai importante, direct productive, și cu cea mai bună eficiență economică în scopul ridicării tuturor gospodăriilor la nivelul gospodăriilor fruntașe, creditele trebuie repartizate diferențiat pe unități în funcție de posibilitățile lor economice și financiare.

În vederea realizării sarcinilor mărețe care stau în fața agriculturii noastre în etapa actuală și care au fost stabilite de partidul nostru la Congresul al III-lea, comitetele executive ale sfaturilor populare regionale și raionale și unitățile Băncii Agricole trebuie să facă o cotitură însemnată în sprijinirea și îndrumarea competentă a unităților agricole cooperatiste pentru folosirea cu chibzuință și judiciozitate a creditelor și mijloacelor proprii, în obținerea de producții și venituri sporite, în ridicarea continuă a bunăstării colectiviștilor.

Datorită muncii ei conștiincioase, îngrijitoarea Aurica Stancu de la maternitatea de scroafe din sectorul zootehnic al G.A.S. Șercaia, raionul Făgăraș, a fost confirmată și de data aceasta fruntașă în întrecerea socialistă

Foto: PETRE COZIA

In sprijinul participării la concursul de inovații din agricultură

Una din cele mai importante sarcini care stau în prezent și în fața oamenilor muncii din agricultură este introducerea tehnicii noi în toate ramurile de activitate.

În scopul stimulării acestei mișcări, Ministerul Agriculturii a organizat și în acest an un concurs de inovații, atît pentru sectoarele mecanizării, vegetal și zootehnic, cît și pentru îmbunătățiri funciare și construcții agricole.

Concursul are două faze: una regională și alta republicană. Cele mai bune inovații cu care unitățile participă la concursul regional (care se încheie la 20 ianuarie 1961) vor lua parte la concursul pe țară care se va încheia la 28 februarie 1961.

Reamintim că la concursul regional de inovații se vor distribui cîte 3 premii în fiecare regiune, la cel pe țară 5 premii și un premiu special pentru cea mai bună invenție. De asemenea, vor fi premiate colectivele de conducere și inovatorii din cîte un S.M.T., o gospodărie de stat și un centru mecanic, care se vor situa pe locurile de fruntașe în activitatea de inovații pentru anul 1960. În plus, vor fi premiate secția agricolă fruntașă și Trustul Gostat fruntaș în activitatea de inovații din acest an.

Acordînd atenția cuvenită concursului, în numeroase unități agricole de stat au fost luate măsuri în vederea dezvoltării în acest an a mișcării de inovații.

De pe acum 10 secții agricole ale sfaturilor populare regionale au anunțat că participă la concursul pe țară cu 82 de inovații pentru care au și fost stabilite documentațiile necesare, sumele ce se pot economisi etc. De asemenea, 6 Trusturi Gostat au anunțat că vor participa la concurs cu 39 de inovații.

Rezultate bune au fost obținute pînă în prezent de către secțiile agricole ale regiunilor Stalin, Craiova, București, Suceava, Galați, Constanța, ca și de trusturile Gostat Oradea, Galați, Stalin etc.

Merită a fi subliniat că din cele 15 centre mecanice, 14 iau parte la concurs cu 52 de inovații aplicate, din care 40 îndeplinesc condițiile concursului pe țară.

Cele mai de seamă succese în munca de inovații au fost obținute în acest an de centrele mecanice din Galați, Arad și Orașul Stalin. La centrul mecanic Galați au fost omologate 18 inovații aplicate, din care 8 vor lua parte la concursul pe țară. Inovațiile de la această unitate vor aduce în acest an economii antecalculate în valoare de 124.915 lei. De pe acum, din suma respectivă s-au și realizat 80.314 lei. Inovații deosebit de valoroase au fost realizate de tov. Gaser Alexandru, Anton Constantin și Ion Vasile, care aduc economii de 62.000 lei, din care s-au și realizat pînă în prezent 28.500 lei. La centrul mecanic Arad, din cele 15 inovații realizate, 6 vor lua parte la concursul pe țară. Din suma economiilor antecalculate aci, de 160.000 lei, pînă către mijlocul lunii noiembrie se și realizaseră 70.000 lei.

La centrul mecanic din Orașul Stalin s-au realizat pînă în prezent 16 inovații (din care 10 iau parte la concursul pe țară) care aduc economii antecalculate în valoare de 834.000 lei.

Sînt însă unele centre ca, de pildă, cele din Iași, Oradea și Botoșani, unde, deși s-au realizat o serie de inovații de seamă, conducerile respective n-au dat atenția cuvenită documentației necesare participării la concurs, recompensele făcîndu-se prin... apreciere și nu prin calcule precise.

În S.M.T.-urile și G.A.S.-urile unde s-au realizat inovații dar nu s-a făcut încă documentația necesară participării la concurs, se impune ca inginerii și tehnicienii din cadrul cabinetelor tehnice să fie mobilizați de către comitetele sindicatelor spre a sprijini această acțiune, punînd la punct dosarele respective.

De asemenea, acolo unde sînt făcute deja propuneri valoroase de inovații din partea muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor este necesar ca aceștia să fie sprijiniți, atît în ce privește documentația necesară, cît și executarea prototipurilor.

În felul acesta, participarea, atît la faza regională cît și la cea pe țară a concursului, se va bucura de un cît mai de seamă succes.

ION DRINCU

Cu cheltuieli sub cele prevăzute în barem — produse peste plan

Printre plantele cultivate anul acesta de secția Fotinu a gospodăriei agricole de stat R. Sărat se numără și orzul de toamnă, destinat pentru sămînță, care a ocupat o suprafață de 60 de hectare. Pentru această cultură, secției i s-a stabilit un barem de cheltuieli de 928 lei per hectar, planificîndu-se o producție de 2.200 de kg la ha. Conducîndu-și activitatea pe principiul hozrasciotului, conducerea secției, organizația de partid și grupa sindicală de aci și-au propus nu numai să se încadreze în baremul de cheltuieli stabilit, dar să realizeze și economii, bineînțeles fără ca producția să aibă prin aceasta de suferit. Suprafața destinată orzului a fost repartizată brigăzii de mecanizare completă condusă de Iorgu Mirică.

Alegînd pentru această cultură o bună plantă premergătoare — porumbul siloz — pregătind la timp și bine terenul, însămînțînd timpuriu, la începutul lunii septembrie, și aplicînd îngrășăminte chimice atît în toamnă cît și în primăvară, lucrătorii de la această secție au izbutit să obțină o producție de orz cu mult mai mare decît cea planificată: 3.020 de kg la ha. Demn de remarcat este faptul că deși producția planificată a fost depășită, cheltuielile au fost cu 128 lei pe ha mai mici decît prevedea baremul. De unde provine această economie?

In primul rînd din neexecutarea anumitor lucrări care s-au dovedit a nu mai fi necesare. Astfel, plivitul — lucrare prevăzută în plan, n-a mai fost nevoie să fie efectuat deoarece terenul a fost curat de buruieni ca urmare a bunei lui pregătiri din toamnă. Tot astfel, grăpatul ori tăvălugitul nu s-a mai executat în primăvară, terenul neavînd crustă și plantele neprezentînd fenomenul descălțării.

O bună parte din economiile făcute la capitolul cheltuieli s-au obținut, de asemenea, prin mecanizarea completă a strîngerii și balotării paielor de orz, lucru care la rîndul său a ușurat transportul acestora.

Obținînd o recoltă cu mult mai mare decît cea planificată și micșorînd cheltuielile de producție, este limpede că și costul producției de orz a fost mult redus. Un calcul destul de sumar arată că tona de orz a fost obținută la un preț de cost de 265 lei, adică cu 145 lei mai mic decît cel planificat.

Rezultate economice bune a obținut secția Fotinu nu numai la cultura orzului de toamnă. Floarea-soarelui, orzul pentru masă verde, varza etc., sînt, de asemenea, culturi la care cu cheltuieli de producție mai mici decît cele prevăzute în baremuri s-au dobîndit produse mai multe decît era planificat. Acest lucru demonstrează fără putință de tăgadă că folosirea chibzuită a fondurilor și executarea lucrărilor la timp și de calitate constituie principalele căi de sporire și ieftinire a producției. Tocmai de aceea, folosind experiența din acest an, conducerea secției Fotinu și-a propus să obțină în anul viitor rezultate economice foarte bune la toate culturile și în toate sectoarele de activitate. Angajamentele pe care candidatul de partid ing. Manole Ion, șeful secției amintite, și le-a luat cu ocazia discutării sarcinilor de plan pe anul 1961 în cadrul consiliului lărgit al gospodăriei, vorbesc din plin despre lucrul acesta. Cu acest prilej, secția Fotinu s-a angajat, printre altele, să depășească producția planificată cu 300 kg la ha la orz, cu 50 kg la floarea-soarelui, cu 2000 kg la ha la legume și cu 4.000 de kg la ha la culturile furajere pentru masa verde. De asemenea, conducerea secției s-a angajat să realizeze economii în valoare de 61.250 lei.

Nu ne îndoim că lucrătorii acestei secții, conduși și îndrumați de organizația de partid, vor reuși nu numai să-și îndeplinească dar să și depășească prevederile angajamentelor luate. Chezășie a acestui fapt stau realizările din acest an, despre care am amintit.

P. VOICULESCU

ANGAJAMENTELE șefilor de secții și brigadieri

Zilele trecute la G.A.S. Costache Burcă din regiunea Constanța s-au dezbătut cifrele planului pe anul 1961.

Cu acest prilej, ing. Niță Victor, șeful secției Amzacea s-a angajat să realizeze în anul ce urmează 2.500 de kg de grîu la hectar, adică cu 200 de kg mai mult decît producția planificată pe gospodărie. Răspunzînd angajamentului luat de secția Amzacea, tov. ing. Grapă Nicolae, șeful secției Pelinu, s-a angajat ca secția pe care o conduce să obțină cu 100 de kg de grîu la ha mai mult decît producția planificată.

În aceeași adunare de discutare a cifrelor de plan tovarășul Drăgan Dumitru, șeful unei brigăzi de mecanizare completă, s-a angajat să obțină în anul viitor de pe cele 205 ha cultivate cu grîu o producție de 2.850 de kg. la ha, adică cu 550 de kg mai mult decît producția planificată pe gospodărie.

În timpul discuțiilor, vorbitorii au făcut numeroase propuneri pentru reducerea prețului de cost. Pe baza acestor propuneri, colectivul de conducere al G.A.S. Costache Burcă. s-a angajat ca în anul 1961, să reducă prețul de cost cu 20 lei la tona de grîu și cu 40 lei la tona de porumb față de prețul de cost planificat.

Felul în care s-au dezbătut cifrele noului plan în această unitate, ne dă convingerea fermă că angajamentele luate vor fi îndeplinite și planul pe 1961 va fi realizat cu succes

E. IBRIAN
corespondent

Medicul veterinar Ioan Popa din Ileanda, raionul Dej, nu răspunde cu promptitudine la chemările gospodăriei colective din Hășmaș

— Care e vițelul pentru care m-ați chemat?
— Ăsta e, dar a mai crescut de atunci!

(Desen de C. CRĂCIUN)

Extind cultura sfeclei de zahăr

Gospodăria agricolă colectivă din comuna Ciuperceni, satul Flămînda, raionul Turnu Măgurele, a cultivat în acest an o suprafață de 20 ha cu sfeclă de zahăr. De pe această suprafață a rezultat cantitatea de 460.000 kg sfeclă de zahăr, adică 23.000 kg la ha, pentru care gospodăria a primit suma de 138.000 lei, 4.600 kg zahăr și o însemnată cantitate de borhot. Obținînd asemenea realizări, colectiviștii au hotărît ca pentru anul viitor să mărească cu încă 45 de hectare suprafața pe care o vor cultiva cu sfeclă. Pe terenul destinat acestei culturi s-au și făcut arături adînci de toamnă și s-au administrat importante cantități de îngrășăminte chimice și naturale.

LINCA NAIDIN
corespondent

DIN UNIUNEA SOVIETICĂ

Laboratorul de grîu

In producția mondială a cerealelor graminee, grîul ocupă primul loc. Suprafețele însămînțate cu grîu ocupă o cincime din pămîntul arabil al întregii planete. E greu însă, chiar și pentru un agronom experimentat, să enumere fie și numai a suta parte din toate soiurile de grîu cunoscute în întreaga lume. Numai colecția de varietăți de grîu, adunată de savanții sovietici, numără patruzeci și ceva de mii de varietăți.

Mulți turiști care au vizitat Leningradul au văzut clădirea veche din piața Isakievskaia. De bună seamă că unii turiști au observat chiar și plăcuța de la intrare: „Institutul Unional de cercetări științifice pentru fitotehnie, al Academiei de științe agronomice V. I. Lenin".

Să deschidem așadar ușa masivă și să urcăm scara largă. În săli spațioase, cu tavanul înalt, boltit, sînt instalate stelaje înalte de lemn, dulapuri de sticlă. Pe rafturi nu sînt așezate cărți, ci lădițe dreptunghiulare de tablă zincată. În lădițe se află mici cutii de carton cu spice, precum și pungulițe cu boabe.

Intr-unul din pereții laterali ai lădiței sînt găurele rotunde, prevăzute cu o rețea de metal. Boabele trebuie să „respire". Se urmărește ca boabele să se păstreze în bune condiții. Într-un laborator special se studiază termenele admise pentru păstrarea semințelor. În acest laborator, colaboratorii științifici ai Institutului au descoperit metode de a înviora puterea germinativă pierdută a boabelor prin tratarea lor cu raze ultraviolete.

Savanții ruși au adunat această bogată colecție de soiuri de grîu de-a lungul a aproape șase decenii; dar abia după revoluția din Octombrie, acestei munci i s-a dat o orientare justă, un caracter strict științific și sistematic. În anii puterii sovietice, această muncă a fost condusă de marele savant, cunoscutul botanist, fitotehnist și geograf, academicianul Nikolai Vavilov.

Expediții ale Institutului de fitotehnie au fost trimise în toate colțurile globului pămîntesc. Cu mult devotament și, deseori, punîndu-și în pericol viața, savanții sovietici se afundau pînă în adîncurile de netrecut ale pădurilor tropicale, ori în pustiurile lipsite de apă; se urcau pe vîrfurile munților și ajungeau în locuri necălcate de picior de om. La Leningrad au fost aduse din Etiopia cîteva varietăți de grîu cu bobul tare, din China boabe de grîu din soiul care se coace repede; din regiunile mediteraniene au fost aduse varietăți de grîu cărora le place umezeala...

Iată spice de grîu netede cultivate în Pamir, mustăcioara „ferulesens" din Armenia. Tot aici se află varietățile vechi de grîu care au dispărut de pe ogoarele Ucrainei, din regiunile Volga, Kaukaz etc. Ele s-au păstrat „vii" deoarece au fost resemănate periodic în zone climaterice corespunzătoare. Există și boabe care au stat în vase de lut de-a lungul cîtorva secole. Studiul lor prezintă un mare interes științific. Savanții au stabilit, de pildă, că încă în timpurile cele mai vechi, popoarele slave au reușit să atingă un nivel înalt în domeniul culturii pămîntului.

Minunata colecție se completează în permanență. Expedițiile științifice ale Institutului se deplasează în fiecare an în Belorusia, în insula Sahalin, căutînd să descopere mereu noi și noi varietăți de grîu. Pe adresa Institutului sosesc sute de colete cu mostre de boabe de grîu nu numai din diverse colțuri ale U.R.S.S., ci și de peste hotare: din Franța, Argentina, Canada, S.U.A.

Ar fi greșit să ne închipuim că această colecție mică prezintă numai un interes de muzeu. Ea este o sursă dintre cele mai bogate de materiale de cercetări pentru experiențele legate de obținerea de noi culturi mai productive, mai rezistente la frig și secetă. Aici, alături de experiențele cu soiurile din țară, se fac experiențe cu varietățile primite din diferite țări. În Asia Centrală se experimentează cu succes unele varietăți de grîu argentinian. De mulți ani, laboratorul de grîu al Institutului de fitotehnie furnizează semințe unui număr de peste patruzeci de stațiuni de stat pentru selecționare care se află în diverse zone ale țării.

Despre succesele obținute de selecționerii sovietici putem să ne dăm seama numai gîndindu-ne la faptul că astăzi, pînă și la Cercul Polar se obțin recolte de grîu care se ridică la peste 3.000 kg la ha. Recolte dintre cele mai mari — 4.000—4.500 kg la ha — se obțin pe pămînturile înțelenite ale Altaiului și Kazahstanului, valorificate în anii postbelici.

În Uniunea Sovietică sînt adunate aproape jumătate din varietățile de grîu cu bobul tare cunoscute în lume. Dispunînd de cea mai mare varietate de soiuri din această cultură, laboratorul Institutului de fitotehnie își împărtășește experiența sa bogată selecționerilor de peste hotare. Colete cu boabe aurii de cea mai bună calitate pleacă din Leningrad în multe țări ale lumii.

N. NOVOSELOV

Să înceteze fărădelegile colonialiştilor în Congo!

Pe zi ce trece, situația din Congo devine tot mai încordată. Sfidînd protestele hotărîte ale poporului congolez și ale opiniei publice mondiale, bandiții lui Mobutu continuă să țină arestat pe primul ministru al guvernului legal al țării, Patrice Lumumba, și pe alți înalți demnitari ai Republicii Congo, supunîndu-i unui tratament de o sălbăticie nemaipomenită. Agentul colonialiștilor Mobutu a declarat direct, fără a-și ascunde intențiile de a se răzbuna pe Lumumba, că acesta „este un om pierdut". La Leopoldville, capitala Republicii Congo, circulau zilele trecute zvonuri potrivit cărora Lumumba a fost bătut așa de rău încît fața lui umflată este de nerecunoscut. Se spune, de asemenea, că Lumumba a fost tuns pînă la piele. Chiar în raportul reprezentantului special al secretarului general al O.N.U. în Congo cu privire la împrejurările arestării lui Patrice Lumumba se recunoaște că „după arestare, Lumumba a fost bătut crunt de soldați cu patul puștii". Raportul menționează, de asemenea, că Lumumba „suferă de pe urma cruntelor molestări. Mîinile continuă să-i fie legate. Este ținut într-o cameră în condiții inumane".

Aceluiași tratament sălbatec i-au fost supuși și cei nouă fruntași politici congolezi arestați împreună cu Patrice Lumumba. Din unele știri rezultă că unul dintre ei, J. Okito, președintele Senatului Congolez, a fost omorît în bătaie

Cele ce se întîmplă astăzi în Congo dezvăluie încă odată adevărata față a colonialiștilor. Nici o metodă, oricît ar fi ea de brutală și inumană, nu este exclusă de colonialiști atunci cînd e vorba ca ei să-și păstreze pozițiile. Siliți de creșterea furtunoasă a mișcării de eliberare națională, colonialiștii au trebuit să acorde independența Congo-ului. În același timp însă, pentru a putea să jefuiască în continuare marile bogății de care dispune această țară, ei au pus la cale planuri mîrșave de sugrumare și desmembrare a tinerii Republici. Cu sprijinul direct al colonialiștilor, al organizației agresive N.A.T.O., în cap cu cercurile imperialiste din S.U.A., și cu complicitatea comandamentului trupelor O.N.U., agenții imperialiștilor de teapa lui Mobutu, Chombe și alți cîini de pază ai intereselor colonialiste au înlăturat de la conducerea țării guvernul și parlamentul alese în mod legal. Acum colonialiștii vor să înlăture fiziceşte pe conducătorii statului congolez și pe liderii politici ai poporului din Congo. Împotriva libertății și independenței poporului congolez acționează în strînsă cîrdășie vechii colonialiști — belgieni — cu cei noi — americani —, cu sprijinul fățiș și direct al autorităților portugheze, engleze și franceze din Africa.

Este în afară de orice îndoială că evenimentele din Congo n-ar fi luat întorsătura pe care au luat-o dacă O.N.U. și-ar fi îndeplinit datoria față de poporul congolez, dacă planurile mîrșave ale colonialiștilor nu s-ar fi bucurat și nu s-ar bucura de sprijinul secretarului general al O.N.U., Hammarskjoeld și al comandamentului trupelor O.N.U. în Congo. În timpul cînd guvernul legal al țării condus de Patrice Lumumba își exercita funcțiunile, reprezentanții O.N.U. s-au amestecat în mod grosolan în treburile interne ale Republicii Congo și au paralizat activitatea acestui guvern. Atunci însă cînd bandele lui Mobutu au început să-și facă de cap, atunci cînd a fost nevoie ca șeful guvernului legal și alți membri ai guvernului și parlamentului Republicii Congo să fie apărați împotriva represiunilor colonialiștilor și imperialiștilor, atunci reprezentanții O.N.U. au devenit „imparțiali". Ei chiar s-au lăudat că în cazul arestării primului ministru Lumumba s-au situat pe o poziție de „neamestec".

Dar teroarea și represiunile nu pot înfrînge hotărîrea de luptă a poporului congolez. Știrile sosite din Leopoldville vorbesc despre faptul că poporul congolez organizează neîncetat demonstrații de protest împotriva arestării lui Lumumba și-și exprimă deplina încredere în el. În același timp în diferite provincii din Congo se intensifică opoziția împotriva lacheilor colonialiștilor, Mobutu, Kasavubu și ceilalți.

În sprijinul cauzei drepte a poporului congolez se pronunță o serie de țări din Africa și Asia. Între guvernele Republicii Arabe Unite, Ghanei, Guineii, Indiei, Indoneziei și altor țări au loc consultări pentru adoptarea unei poziții comune în legătură cu criza din Congo. În semn de protest față de atitudinea comandamentului trupelor O.N.U. în Congo, guvernele Republicii Arabe Unite și Ceylon-ului au luat hotărîrea ca să-și retragă de sub comanda O.N.U. trupele lor care se află în Congo.

În spjrijinul cauzei drepte a poporului congolez au acționat și acționează cu hotărîre Uniunea Sovietică și celelalte țări socialiste. Chiar de la începutul agresiunii imperialiste împotriva Republicii Congo, Uniunea Sovietică și celelalte state socialiste au luat poziție hotărîtă împotriva acestei agresiuni, demascînd scopurile ei mîrșave, și au criticat acțiunile secretarului general al O.N.U., Hammarskjoeld, care a jucat un rol de lacheu al colonialiștilor. Poziția Uniunii Sovietice față de evenimentele din Congo s-a dovedit întrutotul justă.

Recent, guvernul sovietic a dat publicității o declarație prin care demască din nou și cu vigoare uneltirile imperialiștilor împotriva Republicii Congo. Declarația guvernului U.R.S.S. atrage atenția cercurilor colonialiste că „acum nu sîntem în secolul al XIX-lea și că nici o expediție colonială, nici o crimă de genul acelora care se săvîrșesc în Republica Congo nu va rămîne nepedepsită și că la fiecare lovitură îndreptată împotriva libertății popoarelor, popoarele lumii vor răspunde prin contralovituri multiple".

În declarația sa, guvernul sovietic arată limpede măsurile concrete care trebuie întreprinse pentru zădărnicirea uneltirilor colonialiste și anume: eliberarea conducătorilor arestați și restabilirea activității guvernului legal și a parlamentului Republicii Congo, dezarmarea de urgență a bandelor teroriste ale lui Mobutu, crearea unei comisii speciale formată din reprezentanți ai țărilor africane și asiatice pentru cercetarea amănunțită a surselor de finanțare și aprovizionare cu arme a partizanilor lui Mobutu, înlăturarea din Congo a tuturor militarilor și funcționarilor belgieni. Uniunea Sovietică a propus, de asemenea, ca problema situației din Republica Congo să fie dezbătută în cadrul Consiliului de Securitate și în Adunarea Generală a O.N.U.

La ora cînd scriem aceste rînduri, Consiliul de Securitate, convocat la insistențele Uniunii Sovietice, dezbate situația din Congo. Și aici, în cadrul Consiliului de Securitate, puterile colonialiste își continuă uneltirile lor împotriva tînărului stat african. S.U.A. și aliații lor din blocurile militare au făcut eforturi disperate pentru a împiedica discutarea neîntîrziată și eficace a situației periculoase care s-a creat în Republica Congo. Reprezentanții S.U.A., Franței, Italiei și Angliei au prezentat cererea revoltătoare ca Declarația guvernului sovietic cu privire la situația din Congo să nu fie menționată pe ordinea de zi a Consiliului de Securitate. Colonialiștii sînt, după cum se vede, extrem de iritați de faptul că în Declarația guvernului sovietic se spune lucrurilor pe nume, că în ea se arată în mod direct cine sînt principalii vinovați de înrăutățirea accentuată a situației din Congo și anume S.U.A. și aliații lor din blocurile militare. Dar, așa cum a subliniat reprezentantul sovietic, V. A. Zorin, indiferent dacă reprezentanții puterilor colonialiste doresc sau nu, Declarația guvernului sovietic va fi discutată în cadrul Consiliului de Securitate.

Poporul nostru, alături de întreaga omenire progresistă și iubitoare de pace, este din toată inima alături de poporul congolez în greaua sa luptă pentru independență și unitate națională. Oamenii muncii de la noi știu că pînă la urmă cauza dreaptă a poporului congolez va învinge. În zilele noastre, oricît s-ar zvîrcoli cercurile colonialiste, ceasurile colonialismului sînt numărate. Prăbușirea colonialismului, acest sistem barbar și rușinos, este inevitabilă.

Vizita a dat roade bune

(Urmare din pag. 1)

200 de bătrîni, i-a spus tov. Oprea. Toți au ce le trebuie. Gospodăria oprește pentru ei și pentru copiii de la grădiniță 2 la sută din totalul produselor și veniturilor gospodăriei și conform hotărîrii adunării generale, bătrînii primesc ajutor de bătrînețe, în afară de produsele și banii pe care le primesc unii bătrîni ce efectuează și ei zile de muncă în gospodărie. Așa că, să nu aveți grijă, bătrînii au cu ce trăi și sînt respectați în gospodărie.

OASPEȚII AU DEVENIT GAZDE

Distanța pe care au avut-o de parcurs cu autocamionul de la Giurgiu la Călărași, nu a fost mică, dar aceasta nu i-a împiedicat pe cei din Vieru ca să viziteze pe colectiviștii din comuna Ștefan Vodă din Călărași.

Ajunși aici, colectiviștii i-au înconjurat cu dragoste pe întovărășiți, și timp de aproape două zile, le-au dat toate explicațiile.

— Eu am fost copil orfan. Împreună cu soția mea nu am avut decît 3 pogoane de pămînt. Acum după cum vedeți mi-am făcut casă nouă, am 8 oi, 2 porci, vacă, păsări, iar hambarul plin de cereale. Mai am de primit încă 23 duble de grîu și 1.500 kg de porumb. Nu le-am ridicat de la gospodărie că nu mai am unde să le pun.

Așa explica colectivistul Petre F. Gheorghe întovărășiților Costica Popa și Ion N. Pavel care îi vizitau gospodăria.

Mulți dintre vizitatori au cerut de la contabilitatea gospodăriei să le arate borderourile în care sînt trecute cerealele și banii pe care i-au primit colectiviștii.

Astfel, ei au văzut că pentru cele 700 zile-muncă efectuate de Iordan Stere, acestuia i se cuvin 2.600 kg grîu, 4.332 kg porumb boabe, 8.400 lei, 28 litri ulei, 16 kg zahăr, 35 kg brînză, aproape 500 kg diferite legume și zarzavaturi, 70 litri vin, țuică și diferite furaje.

Mult s-au minunat vizitatorii cînd au văzut centrul gospodăresc al colectivei ce se întinde pe o suprafață de 15 ha. Aici întovărășiții au văzut magaziile pline cu cereale, cele 4 grajduri mari pentru animale, saivanele pentru oi, maternitatea și îngrășătoria pentru porci, cotețele de păsări, gropile pline cu porumb murat pentru animale, presele de fabricat cărămidă, crama gospodăriei, garajul pentru cele 4 autocamioane, atelierele de fierărie, tîmplărie și rotărie, cazanele de fabricat țuică. Mulți dintre ei nu se mai puteau dezlipi de animale. Cum să nu se întîmple așa cînd atît oile, vacile, porcii cît și păsările gospodăriei sînt de rasă bună și bine îngrijite. Brigadierul zootehnic le-a explicat că în prezent gospodăria lor livrează statului și altor gospodării colective mieluțe și scrofițe de prăsilă, realizînd însemnate sume de bani.

— Acum îmi dau seama de ce agitatorii și activiștii care vin la noi ne vorbesc cu atîta dragoste și căldură despre gospodăria colectivă. Într-adevăr nu mai avem de ce să stăm pe gînduri. Întorși acasă, vom face și noi gospodărie colectivă, spunea tov. Ion Ghizdoreanu.

— Să știți, tovarășe președinte, că în curînd sînteți invitatul nostru de onoare la inaugurarea gospodăriei, se adresă moș Gidea Frîncu Florea, către tov. Oprea Gheorghe, președintele gospodăriei colective din comuna Ștefan Vodă. Vizita a dat roade bune.

Lichidarea deosebirilor dintre oraș și sat

In agricultura Uzbekistanului se folosesc în prezent 63.000 tractoare, iar pînă în 1965, numărul lor va crește aproximativ de două ori. Va crește de cîteva ori și parcul de automobile, de mașini pentru recoltarea bumbacului și de alte mașini agricole.

Comentînd aceste cifre, revista „Kommunist Uzbekistana", care apare la Tașkent, subliniază că din exemplul acestei republici reiese elocvent cum se realizează un mare salt al forțelor de producție din agricultura sovietică.

O verigă importantă în rezolvarea problemei lichidării deosebirilor dintre sat și oraș este mecanizarea tuturor ramurilor producției agricole. In prezent, în Uzbekistan se aplică pe scară largă chimia, dirijarea proceselor biologice, folosirea rațională a forțelor naturii, ceea ce contribuie la transformarea producției de produse agricole într-un proces industrial mecanizat, iar a muncii agricole — într-o varietate a muncii industriale.

Astfel s-a trecut la mecanizarea recoltării bumbacului. În acest scop, colhozurile și-au achiziționat peste 8.000 mașini de recoltat, iar pînă în 1965 numărul lor va crește cu 20—25 mii.

Este în curs de realizare electrificarea completă a agriculturii. Dacă în prezent, în Uzbekistan primesc energie electrică 50 la sută din colhozuri, iar unei gospodării îi revin 103 Kw de energie electrică, în cursul următorilor 5 ani se prevede electrificarea tuturor gospodăriilor și sporirea consumului de energie la 510 Kw de fiecare gospodărie. In acest scop, numai pentru construirea de centrale electrice, guvernul republicii și colhozurile vor cheltui peste un miliard de ruble.

Revista subliniază că creșterea forțelor de producție în perioada construcției desfășurate a comunismului în U.R.S.S. este însoțită de perfecționarea relațiilor de producție socialiste.

Procesul de dezvoltare continuă, de apropiere și contopire a proprietății cooperatiste cu cea a întregului popor merge pe linia sporirii fondurilor indivizibile care reprezintă baza economică a colhozurilor, a lichidării treptate a gospodăriilor personale anexe, pe linia dezvoltării legăturilor de producție intercolhoznice, a unirii mijloacelor cooperatiste și de stat pe baza dezvoltării electrificării, mecanizării și automatizării producției agricole.

Se prevede ca în 1963, fondurile indivizibile ale colhozurilor din Uzbekistan să crească de 13 ori în comparație cu 1958 cînd acestea au reprezentat 8,5 miliarde ruble.

Ştiri externe

● *In lunile octombrie-noiembrie ale acestui an, costul vieții a înregistrat în Canada o nouă creștere. După cum transmite agenția U.P.I. au crescut în special prețurile îmbrăcămintei și chiriile.*

● *Guvernul Indoneziei a naționalizat cea mai mare bancă olandeză din Indonezia. In felul acesta, toate cele trei mari bănci olandeze existente pe teritoriul Indoneziei au trecut în mîinile statului.*

● *Ca urmare a manifestărilor banditești a marinarilor din flota a 6-a americană, staționați în orașul portuar Toulon (Franța) șoferii din acest oraș au organizat zilele trecute o demonstrație de protest. Scandînd pe străzi „Marinarii americani să se care acasă", șoferii din Toulon au hotărît să boicoteze pe militarii americani.*

● *Populația de culoare din rezervația sud-africană Pondoland, în ciuda stării excepționale decretate de guvernul Uniunii Sud-Africane, continuă lupta împotriva samavolniciilor rasiste a autorităților. După cum anunță agenția Reuter, guvernul a trimis cîteva nave de război spre coasta Pondolandului. Avioane de război efectuează raiduri permanente deasupra întregii regiuni.*

● *La 5 decembrie, Suvanna Fumma, primul ministru al Laosului, a declarat că a cerut oficial guvernului Statelor Unite să înceteze de a mai livra arme și muniții forțelor armate rebele care încearcă să răstoarne guvernul său.*

● *In multe localități din Izrael au avut loc recent mitinguri ale șomerilor. In numele fracțiunii comuniste a parlamentului, deputatul Moșe Sneh a prezentat spre examinare parlamentului propunerea ca problema șomajului să fie dezbătută de urgență.*

NOTE

Condamnaţi pînă în anul 2025

Două telegrame de presă proaspăt sosite care te fac să te cutremuri de indignare: Cea dintîi anunță că cinci tineri negri din S.U.A., între 15 și 18 ani, au fost condamnați la cîte 65 de ani închisoare fiecare. Adică toți cei cinci băieți vor trebui să stea înapoia gratiilor pînă în anul 2025.

Motivul? Același de care se servește justiția din S.U.A. ca să justifice sîngeroasa politică rasistă folosită de toate autoritățile americane: violul.

Noi știm însă nu numai despre nenumăratele înscenări ale rasiștilor yanchei dar și cîtă bază se poate pune pe judecătorii lor.

Iată că cea de a doua telegramă, de astă dată din Republica Federală Germană, vine să confirme concluziile noastre de mai sus.

Trei soldați americani din Germania occidentală, care au violat o fetiță de 12 ani, au fost aduși în fața Curții Marțiale. Adică în fața Curții Marțiale americane, care funcționează în Republica Federală Germană.

După o „chibzuită" judecată, tribunalul acela suprem a achitat pe cei trei acuzați.

Faptele sînt limpezi. Nu mai au nevoie de comentarii.

Însemnări de la competiții sportive

ATLETISM. — O constatare îmbucurătoare ne-a prilejuit întrecerile de atletism din cadrul campionatului regional de juniori, care s-a desfășurat recent pe stadionul „Republicii" din Capitală. Aici, pe pista stadionului, unde au evoluat numeroși sportivi de performanță, am putut vedea o serie de tineri din mediul sătesc care au pășit de scurtă vreme pe terenurile de sport. Desigur că, fiind începători, ei au obținut rezultate mai modeste. Insă, am admirat dîrzenia cu care au luptat, în întrecerea cu sportivi mai experimentați de la orașe. Și unii concurenți din mediul sătesc s-au clasat pe locuri fruntașe, așa cum au fost: *Paula Crăcea* și *Maria Urdeș*, din comuna Slobozia, *Gh. Ivănuț, C. Constantinescu, Gh. Stanciu* din comuna Snagov și alții.

OINĂ. — Recent, pe stadionul „Progresul" din București s-a desfășurat competiția de oină dotată cu *„Cupa de toamnă"*, la care au participat echipele asociațiilor sportive sătești *Viață Nouă-Olteni, Avîntul-Curcani* (Oltenița), *Drum Nou-G.A.C. Radu Negru* (Călărași), *Spicul-Gîrbovi* (Urziceni) și *Sîrguința-Poenari Vulpești* (Snagov).

Competiția s-a desfășurat sistem turneu, oferind întreceri disputate. Mai ales, trebuie să menționăm frumoasa comportare a echipei din Olteni, care, cîștigînd toate jocurile, a cucerit *„Cupa de toamnă"*. Echipa *„Viața Nouă"* a reușit pentru a doua oară în acest an să întreacă pe fosta campioană republicană *Avîntul-Curcani*, și încă la un scor categoric: 18—7.

Fără să diminuăm din meritele echipei învingătoare, care a practicat un joc bun atît la „prindere" cît și la „bătaie", trebuie să arătăm că formația *Avîntul-Curcani* s-a prezentat, ca și la întrecerile din campionatul regional, foarte slab pregătită. De ce?

Intr-o discuție avută recent cu unul din conducătorii echipei, respectiv tov. *Gh. Bădărău*, ne spunea că în comuna Curcani sînt condiții optime pentru practicarea oinei; există o bază sportivă și material sportiv; cîte 3—4 rînduri de echipament; sînt numeroși tineri care îndrăgesc și practică sportul nostru național. Deci, dacă sînt aceste condiții, ne întrebăm, care este motivul că echipa *„Avîntul"* s-a prezentat atît de slab la campionatul regional și la „Cupa de toamnă"?

Oare componenții echipei, aceeași jucători pe care îi vedem în formație de mai bine de 8 ani, mai pot da randamentul dorit? De ce nu sînt promovate elementele tinere în prima formație?

Este necesar ca asociația sportivă *„Avîntul"* din Curcani să analizeze această problemă și să se preocupe mai mult de pregătirea echipei de oină, care s-a bucurat pînă în acest an de un frumos prestigiu în competițiile regionale și republicane.

M. LERESCU

IERI ȘI AZI LA PHENHVARI

Din R.P.D. Coreeană

La nord de linia de demarcație, la 8 km. de orașul Keson, se află satul Phenhvari. În satul acesta se află un punct cunoscut întregii lumi: Phanmunden. În acest loc, cu șapte ani în urmă, imperialiștii americani, înfrînți în războiul din Coreea, au fost nevoiți să încheie Convenția de Armistițiu.

Victoria istorică a poporului coreean a izbăvit pentru totdeauna Phenhvari-ul de sub stăpînirea trădătorului Li Sîn Man. De-atunci, în satul acesta s-a statornicit pacea și fericirea și, de aceea, locuitorii i-au dat satului lor numele de Phenhvari (Pace).

Acum zece ani locuitorii din regiunea aceasta lîncezeau sub jugul ocupanților americani și al marionetelor lor. Mai mult de 80 la sută dintre țărani argățeau.

În timpul războiului, imperialiștii americani au recrutat în armata de marionete pe bărbații satului, o treime din pămînturile arabile au fost lăsate în părăsire, 400 de case s-au ruinat aproape în întregime.

După semnarea Convenției de Armistițiu, această regiune a fost atribuită Republicii Populare Democrate Coreene. Totul s-a schimbat numai decît: stăpîni ai pămîntului au devenit cei care îl lucrau. Ei au organizat o cooperativă agricolă. Regiunea a fost izbăvită pentru totdeauna de nevoi.

Anul trecut, de fiecare gospodărie a cooperativei s-a obținut în medie pentru zilele-muncă prestate 2.600 kg. de cereale și o mare sumă de bani în numerar. A crescut considerabil suprafața terenurilor arabile. Sporește necontenit fondul indivizibil al cooperativei.

În perioada de stăpînire a imperialiștilor americani și a clicii lui Li Sîn Man, în sat erau doar zece vite cornute mari și trei porci. Azi cooperativa din Phenhvari are 240 de vite cornute mari și 400 de porci. O mare parte din muncile cîmpului sînt efectuate cu tractoarele. Cocioabele moștenite din generație în generație au dispărut fără urmă. În locul lor s-au înălțat case de locuit frumoase și încăpătoare.

S-a construit o școală, o grădiniță de copii, o creșă. Satul are un atelier de croitorie, un magazin, un dispensar, un spital veterinar, o fabrică de cherestea. Toate casele sînt electrificate și radioficate.

Dacă pe vremea stăpînirii imperialiștilor americani numai 40 de copii mergeau la școala elementară, azi toți copiii de vîrstă școlară, al căror număr se ridică la mai bine de 900, învață gratuit la diferite școli.

Cooperativa agricolă din Phenhvari are un puternic colectiv de artiști amatori. În corul cooperativei cîntă 200 de oameni, în orchestră — aproape 50. Anul trecut locuitorii satului au vizionat vreo 50 de filme.

S-au produs prefaceri mari și în viața fiecărei familii. Bătrînul Pak Te Ren a argățit aproape toată viața. Feciorul lui mai mare, după ce a terminat școala primară, a fost slugă la un moșier. În anii puterii populare el a făcut studii superioare în Uniunea Sovietică. Cînd s-a întors din U.R.S.S., a devenit profesor la Institutul politehnic „Kim Ciak". Cei șase frați ai lui învață gratuit, unii la Universitatea „Kim Ir Sen", iar alții la școlile medii.

Ucigaşul Globke, mîna dreaptă a lui Adenauer

Există un proverb cunoscut: Spune-mi cu cine te însoțești, ca să-ți spun eu cine ești.

Noi documente zdrobitoare descoperite la Berlin confirmă că Globke, unul din colaboratorii cei mai apropiați ai lui Hitler, astăzi colaboratorul lui Adenauer, a inițiat și organizat crimele naziștilor.

Din zi în zi noi descoperiri despre fapte mîrșave îngroașă dosarul criminalului de război dr. Hans Globke, membru al guvernului de la Bonn.

Actualul secretar de stat al cancelarului Adenauer este autorul legilor naziste din septembrie 1935, asupra „protecției sîngelui german și a onoarei germane", precum și al legii din octombrie, același an, care prevedea... „protecția eredității germane".

Noi știm ce au însemnat acele legi antiumane și antiștiințifice: motive mîrșave pentru ca ridicînd chipurile „rasa germană" la rangul de supraoameni să lichideze numeroase popoare. Pe baza acestor „legi", au funcționat uzinele morții, unde au pierit milioane de ruși, evrei, cehi, francezi, turci, greci etc., și unde ar fi continuat să piară și alte milioane, dacă mașina de război hitleristă n-ar fi fost zdrobită de glorioasa Armată Sovietică.

Intr-un interviu acordat ziarului vest-german „Hamburger Echo" Marten, criminal de război arestat și achitat de guvernul grec, declară că deportările masive de evrei și greci în lagărele de exterminare s-au făcut cu acordul lui Globke și Eichman, (alt criminal de război).

Incolțit, Globke, a fost obligat să recunoască în publicația din R. F. Germană „Der Spiegel" că a fost „consultant" asupra aplicării în Grecia a legislației naziste din Nüremberg.

ANTON ALEXE

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1. București. Telefon: 17.60.10

Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"